



Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2018. május 30.
(OR. en)

9555/18

**Intézményközi referenciaszám:
2018/0198 (COD)**

**FSTR 25
REGIO 33
FC 26
CADREFIN 53
IA 153
CODEC 905**

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Jordi AYET PUIGARNAU igazgató
Az átvétel dátuma:	2018. május 30.
Címzett:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2018) 373 final
Tárgy:	Javaslat – AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE a határokon átnyúló összefüggésben jogi és közigazgatási akadályok felszámolására irányuló mechanizmusról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a COM(2018) 373 final számú dokumentumot.

Melléklet: COM(2018) 373 final

Strasbourg, 2018.5.29.
COM(2018) 373 final

2018/0198 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE

**a határokon átnyúló összefüggésben jogi és közigazgatási akadályok felszámolására
irányuló mechanizmusról**

{SEC(2018) 268 final} - {SWD(2018) 282 final} - {SWD(2018) 283 final}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az Unió egyik fő célja átfogó harmonikus fejlődésének az előmozdítása. Ezért az Unió úgy alakítja és folytatja tevékenységét, hogy az a gazdasági, társadalmi és területi kohézió erősítését eredményezze. Az Unió különösen törekedjen a különböző régiók fejlettségi szintje közötti egyenlőtlenségek és a legkedvezőtlenebb helyzetű régiók lemaradásának csökkentésére (az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 174. cikke), amelynek során „kiemelt figyelemmel kell kezelni az olyan (...) régiókat, mint a (...) határon átnyúló (...) régiók”. Az Unió és az Európai Szabadkereskedelmi Társuláshoz (a továbbiakban: EFTA) tartozó közvetlen szomszédai jelenleg 40 belső szárazföldi határral rendelkeznek.

1990 óta az Interreg¹ pénzügyileg támogatja a határokon átnyúló együttműködési programokat az EU határ menti régiókban, beleértve az EFTA-országokkal közösen működtetett programokat. A program több ezer projektet és kezdeményezést finanszírozott már, amelyek elősegítik az európai integráció javítását. Az Interreg program főbb eredményei: megnövekedett bizalom, magasabb szintű összekapcsoltság, megfelelőbb környezet, az emberek egészségének javulása és gazdasági növekedés. A 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó jogi keret lehetővé tette, hogy az Interreg programok keretében az Európai Regionális Fejlesztési Alap (a továbbiakban: ERFA) olyan projekteket támogasson, amelyek javítják „a hatóságok és az érdekelt felek intézményi kapacitását és a közigazgatás hatékonyságát a jogi és közigazgatási együttműködés, valamint az állampolgárok és az intézmények közötti együttműködés révén”². Létrehozása óta az Interreg egyben támogatta a belső piac megvalósítását³. Az elmúlt évtizedekben az európai integrációs folyamat segítette a belső határ menti régiókat abban, hogy elsősorban peremterületekből a növekedés és a lehetőségek területévé váljanak. 1992-ben létrejött az egységes piac, amely eredményeképpen nőtt az EU termelékenysége, illetve a vámügyintézés eltörlése, a műszaki szabályok harmonizációja vagy kölcsönös elismerése, valamint a versenynek köszönhető alacsonyabb árak jóvoltából csökkentek a költségek; az EU-n belüli kereskedelem 10 év alatt 15 %-kal nőtt; további növekedés volt megfigyelhető és mintegy 2,5 millió munkahely létesült.

A több mint két éven át végzett „határokon átnyúló elemzés”⁴ alapján azonban a Bizottság által összegyűjtött bizonyítékok szerint ugyanazon ország többi régiójához képest egy határ menti régió gazdasági teljesítménye általában szerényebb. A közszolgáltatásokhoz, például a

¹ Az Interreg, más néven az európai területi együttműködés (a továbbiakban: ETE), egyike a kohéziós politika két célkitűzésének, amely keretet biztosít a közös fellépések végrehajtására és a szakpolitikai tapasztalatcserére a különböző tagállamok nemzeti, regionális és helyi szereplői között. Az ETE átfogó célkitűzése, hogy elősegítse az Unió egészének összehangolt gazdasági, társadalmi és területi fejlesztését. Az Interreg az együttműködés három ágára épül: határokon átnyúló (Interreg A), transznacionális (Interreg B) és régióközi (Interreg C) ágak. Az Interreg öt egymást követő programozási időszakból áll: Interreg I (1990–1993), Interreg II (1994–1999), Interreg III (2000–2006), Interreg IV (2007–2013) és Interreg V (2014–2020).

² Az Európai Regionális Fejlesztési Alap által az európai területi együttműködési célkitűzésnek nyújtott támogatásra vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2013. december 17-i 1299/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 7. cikke (1) bekezdésének a) iv. pontja (HL L 347., 2013.12.20., 259. o.).

³ A tagállamoknak címzett C(90) 1562/3 bizottsági közlemény 3. és 13. pontja a tagállamok által a határ menti területekre vonatkozó közösségi kezdeményezés keretében felállítandó operatív programokra vonatkozó iránymutatások meghatározásáról (HL C 215., 1990.8.30., 4. o.).

⁴ Lásd: http://ec.europa.eu/regional_policy/en/policy/cooperation/european-territorial/cross-border/review/.

kórházakhoz és az egyetemekhez való hozzáférés⁵ mértéke általában alacsonyabb a határ menti régiókban. A különböző igazgatási és jogi rendszerek közötti eligazodás gyakran még mindig igen bonyolult és költséges. A magánszemélyek, vállalkozások, közigazgatási szervek és a nem kormányzati szervezetek megosztották a Bizottsággal a belső határokon átnyúló interakciók során szerzett részben negatív tapasztalataikat. Ennek eredményeképpen a Bizottság elfogadta „A növekedés és a kohézió előmozdítása az EU határ menti régióiban”⁶ című közleményét (továbbiakban: határ menti régiókra vonatkozó közlemény). A közlemény kiemeli, hogy az EU és tagállamai milyen módon csökkenthetik a határokon átnyúló interakciók komplexitását, hosszát és költségeit, és ösztönözhetik a szolgáltatások belső határok mentén történő összevonását. Azt is vizsgálja, hogy min kell javítani annak biztosítása érdekében, hogy a határ menti régiókban élő polgárok és vállalkozások maximálisan kihasználhassák a határ mindkét oldalán kínálgató lehetőségeket. A közlemény 10 pontos akcióttervet javasol; az egyik pont konkrétan a jogi és közigazgatási határokon átnyúló akadályokra tér ki⁷.

Ezért észszerűen feltételezhető, hogy a jogi akadályokat (különösen az egészségügyi szolgáltatásokkal, munkajogi szabályozással, adókkal, üzleti fejlesztéssel kapcsolatban), és az igazgatási kultúrán és nemzeti jogi kereteken belüli különbségekhez kapcsolódó akadályokat a programok önállóan nem képesek kezelni (mivel a program- és projektirányítási szerkezeteken túlmutató döntéshozatalt igényeltek). Kormányközi, regionális és helyi szinten már számos hatékony határokon átnyúló együttműködési mechanizmus létezik⁸.

A határ menti régiókra vonatkozó közlemény kilencedik pontja egy konkrét kezdeményezést említ, amelyet 2015-ben a luxemburgi elnökség alatt indítottak: Számos tagállam mérlegeli egy olyan új, a határokon átnyúló projektek egyszerűsítését szolgáló eszköz bevezetésének előnyeit, amely – önkéntes alapon és az illetékes hatóságok hozzájárulásával – lehetővé tenné, hogy az egyik tagállam szabályait a szomszédos tagállamban a határ menti régióon belül egy adott, a helyi és/vagy regionális közzogi hatóságok által kezdeményezett, meghatározott ideig tartó projektre vagy intézkedésre alkalmazzák⁹. A Bizottság szorosán figyelemmel követte ezt a munkát és egyetért az elképzeléssel, ezért a határ menti régiókban fennálló jogi akadályok felszámolását szolgáló önkéntes mechanizmust javasol.

E javaslat részleteivel kapcsolatban lásd az alábbi 5. szakaszt.

⁵ „Sajátos földrajzi jellemzőkkel rendelkező területek”, Európai Bizottság, regionális politikai főigazgatóság (2009), a munkadokumentum száma: 02/2009: http://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/working-papers/2009/territories-with-specific-geographical-features.

⁶ A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek: „A növekedés és a kohézió előmozdítása az EU határ menti régióiban”, COM(2017) 534 final, 2017.9.20.

⁷ E közlemény keretében a határok által okozott akadály alatt nem csak a szabad mozgás Európai Bíróság által megállapított korlátozása értendő, hanem az olyan törvényi, rendeleti vagy közigazgatási gyakorlat is, amely a határokon átnyúló interakciók során akadályozza egy határ menti régióban rejlő lehetőségek érvényesülését.

⁸ A részletekkel kapcsolatban lásd a bizottsági szolgálati munkadokumentumot: SWD(2017) 307 final, 3.1. pont, 24., 25., 32., 36. és 48. o.

⁹ A területi kohézióról a luxemburgi elnökség alatt rendezett informális miniszteri találkozóra vonatkozó bemeneti dokumentum. Lásd: <http://www.aménagement-territoire.public.lu/fr/eu-presidency/Informal-Ministerial-Meetings-on-Territorial-Cohesion-and-Urban-Policy-26-27-November-2015-Luxembourg-City.html#>; lásd még a bizottsági szolgálati munkadokumentumot: SWD(2017) 307 final, 3.9 pont, 49–50. old.

- **Összhang a meglévő szakpolitikai rendelkezésekkel**

Az Interreg – a kohéziós politika fő finanszírozási eszközeként – pénzügyileg támogatja a határokon átnyúló együttműködési programokat az EU határ menti régiókban, beleértve a szomszédos EFTA-országokkal közösen működtetett programokat. Ahogy arra a határ menti régiókra vonatkozó közlemény is utal, egy tagállam többi régiójához képest egy határ menti régió gazdasági teljesítménye általában szerényebb. Ezért az európai finanszírozáson túlmutató, de a határ menti régiók további finanszírozását kiegészítő intézkedésekre van szükség, mivel ezeket a fennálló nehézségeket nem lehet kizárólag az Interreg-hez hasonló finanszírozással és beruházásokkal kezelni.

Ezért a határ menti régiókban fennálló jogi akadályok felszámolására irányuló mechanizmus szükséges kiegészítése mind az Interreg keretében biztosított pénzügyi támogatásnak, mind az intézményi támogatásnak, mint például az európai területi együttműködési csoportosulások¹⁰, mivel ezek a csoportosulások nem rendelkeznek a jogi akadályok felszámolásához szükséges jogalkotási hatáskörökkel¹¹.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

A fentiekben meghatározottak szerint a kohéziós politika és az egységes piac kölcsönösen támogatják egymást. Az e rendelet alapján létrehozandó mechanizmus hozzájárulna a határ menti régiókra vonatkozó közleményben meghatározott célok eléréséhez és dinamizálná a különböző jogrendszerek által gátolt határ menti régiók részben kiaknázatlan lehetőségeit. A közelmúltban a Bizottság megbízásából készített, a határok által okozott akadályok GDP-re és a belső szárazföldi határ menti régiók foglalkoztatási szintjére gyakorolt gazdasági hatásáról szóló tanulmány¹² becslése alapján, ha a meglévő akadályok csupán 20 %-át számolnák fel, a határ menti régiókban a GDP 2 %-al növekedne. Ezért a határ menti régiókban fennálló jogi akadályok felszámolására irányuló mechanizmus a belső piac működésének szükséges kiegészítése, ami az Unió egyik alapvető célja (az EUSZ 3. cikke és az EUMSZ 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja)¹³.

Az e javaslatban meghatározott, a határregióban tartózkodási hellyel rendelkező személyek – akik sérelmezik a hatóságok, a mechanizmus alkalmazásából eredő intézkedéseit vagy mulasztásait – jogi védelmére vonatkozó rendelkezések elsősorban közigazgatási/közjogi jogszabályok hatálya alá tartoznak és nem érintik a kollíziók rendezésére vonatkozó, meglévő uniós jogszabályokat¹⁴, mivel a vonatkozó uniós jog kizárólag a polgári jogot érinti. E

¹⁰ Az Európai Parlament és a Tanács 1082/2006/EK rendelete (2006. július 5.) az európai területi együttműködési csoportosulásról (EGTC) (HL L 210., 2006.7.31., 19. o.).

¹¹ Lásd a 1082/2006/EK rendelet 7. cikke (4) bekezdésének első albekezdését.

¹² Politecnico di Milano (2017) „Quantification of the effects of legal and administrative border obstacles in land border regions” (A szárazföldi határregiókban fennálló jogi és közigazgatási akadályok hatásainak számszerűsítése); Lásd: COM(2017) 534 final, 6. o.; lásd még az ahhoz mellékelt bizottsági szolgálati munkadokumentumot: SWD(2017) 307 final, 2.2. pont, 20–22. old.

¹³ Lásd még az EUSZ 9. preambulumbekzdését (**vastagon szedett betűk** utólag hozzáadva): „AZZAL A SZÁNDÉKKAL, hogy a fenntartható fejlődés alapelveinek figyelembevételével és a **belső piac megvalósításának, a megerősített kohézió**nak és a környezetvédelemnek a keretében előmozdítsák népeik gazdasági és társadalmi fejlődését, továbbá hogy olyan politikákat hajtsanak végre, amelyek biztosítják, hogy a gazdasági integráció előrehaladása más területek párhuzamos fejlődésével járjon együtt,...”.

¹⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 1215/2012/EU rendelete (2012. december 12.) a polgári és kereskedelmi ügyekben a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról (HL L 351., 2012.12.20., 1. o.) (**Brüsszel I., átdolgozás**),
A Tanács 2201/2003/EK rendelete (2003. november 27.) a házassági ügyekben és a szülői felelősségre vonatkozó eljárásokban a joghatóságról, valamint a határozatok elismeréséről és végrehajtásáról, illetve

rendelet nem sérti az ilyen jogot (ezen uniós jog a szerződéses, illetve szerződésen kívüli jogvitákra alkalmazható).

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az EUMSZ 175. cikkének harmadik albekezdése az EUMSZ-ben előírányzott gazdasági és társadalmi kohézió megvalósítását célzó, az ezen cikk első albekezdésében foglalt alapokon kívül végrehajtott egyedi fellépésekről szóló határozatokról rendelkezik. A közösségi terület egészének összehangolt fejlődése és a teljesebb gazdasági, társadalmi és területi kohézió a területi együttműködés erősítését is eredményezi. E célból helyénvaló a területi együttműködésben megvalósuló fellépések végrehajtási feltételeinek javításához szükséges intézkedések végrehajtása.

• Szubszidiaritás

A területi együttműködés feltételeit az Európai Unióról szóló szerződés (továbbiakban: EUSZ) 5. cikke (3) bekezdésében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban kell megteremteni. A tagállamok egyéni, kétoldalú és akár háromoldalú kezdeményezéseket tesznek a határok által okozott akadályok felszámolására. E mechanizmusok azonban nem az összes tagállamban működnek, illetve nem az adott tagállam összes határára vonatkozóan. Mind ez idáig az uniós szinten biztosított finanszírozás (elsősorban az Interreg keretében) és jogi eszközök (elsősorban az EGTC-k keretében) nem bizonyultak elegendőnek az EU-ban fennálló határok által okozott jogi akadályok felszámolására. Következésképpen a javasolt intézkedés céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani sem központi, sem pedig regionális, illetve helyi szinten. Az Unió szintjén azonban a javasolt intézkedés léptéke, illetve hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók. Ezért az uniós jogalkotó részéről további fellépés szükséges.

Arányosság

Az EUSZ 5. cikkének (4) bekezdésében meghatározott arányosság elvének megfelelően az EU intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges. Az e rendelet alapján létrehozott konkrét mechanizmus önkéntes alapon alkalmazható. Egy adott határon egy vagy több tagállammal szomszédos tagállam úgy dönthet, hogy a nemzeti szinten az általa egy vagy több szomszédos tagállammal közösen, hivatalosan, illetve nem hivatalosan létrehozott hatékony mechanizmusok keretében folytatja a jogi akadályok felszámolását egy konkrét határrégióban. Ebben az esetben a tagállam dönthet úgy, hogy nem választja az e rendelet alapján létrehozott mechanizmust. Hasonlóképpen a tagállam úgy is dönthet, hogy az egy vagy több szomszédos tagállammal közös konkrét határra vonatkozóan az egy vagy több tagállam által hivatalosan vagy nem hivatalosan létrehozott meglévő hatékony mechanizmushoz csatlakozik. Ha e mechanizmus lehetővé teszi csatlakozását, ebben az esetben is dönthet úgy a tagállam, hogy nem választja az e rendelet alapján létrehozott mechanizmust. Ezért e rendelet nem lépi túl a céljai eléréséhez szükséges mértéket azon határrégiók esetében, amelyekre vonatkozóan a tagállamoknak nem áll rendelkezésre hatékony mechanizmus a fennálló jogi akadályok felszámolására.

az 1347/2000/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 338., 2003.12.23., 1. o.) (**Brüsszel II.**), Az Európai Parlament és a Tanács 593/2008/EK rendelete (2008. június 17.) a szerződéses kötelezettségekre alkalmazandó jogról (**Róma I.**) (HL L 177., 2008.7.4., 6. o.), és Az Európai Parlament és a Tanács 864/2007/EK rendelete (2007. július 11.) a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogról (**Róma II.**) (HL L 199., 2007.7.31., 40. o.).

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

A fenti 1. szakaszban meghatározottak szerint a tagállamok egyéni, kétoldalú és akár háromoldalú kezdeményezéseket tesznek a határok által okozott akadályok felszámolására.

Egy rendelet kötelezettségeket ír elő a tagállamok számára, hogy a szomszédos tagállammal közös határonként a közös határrégióban fennálló jogi akadályok felszámolására irányuló mechanizmust hozzanak létre, ugyanakkor lehetővé téve más hatékony mechanizmus végrehajtását.

Az ajánlás nem lenne a leghatékonyabb eszköz, mivel az ajánlások nem kötelező erejűek (lásd az EUMSZ 288. cikkének ötödik bekezdését).

Az irányelv sem lenne a leghatékonyabb eszköz, mivel az elérendő eredmény tekintetében az kötelező erővel bír minden címzett tagállamra nézve, azonban a forma és az eszközök megválasztását a nemzeti hatóságokra bízva (lásd az EUMSZ 288. cikkének harmadik bekezdését). A határ menti régiókra vonatkozó közlemény 3.2. szakaszának megfelelően az uniós irányelv két szomszédos tagállamban történő átültetése két különböző, a belső határok mentén találkozó rendszert hozhat létre, ami bonyodalommal, sőt esetenként jogbizonytalansággal, és a költségek emelkedésével járhat¹⁵. E javaslat éppen egy uniós szintű módszer létrehozására irányuló mechanizmust vetít előre, mivel csak néhány tagállam vezetett be eltérő módszert. Ezért egy irányelv új különbségek kialakulásához vezethet a határ menti régiókban.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELESEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI, ALAPJOGOK

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése / célravezetőségi vizsgálata**

Nem alkalmazandó: új jogszabályok

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

A határokon átnyúló politikára vonatkozó elképzelés eredetileg a Tanács 2015-i luxemburgi elnöksége alatt végzett munkán alapszik, amelynek eredményeképpen létrejött a tagállamok informális munkacsoportja, amely azóta rendszeresen ülésezik. Az informális munkacsoport megvizsgálta a fennálló határok által okozott akadályok felszámolását elősegítő lehetőségeket, különösen a határokon átnyúló projektek végrehajtására vonatkozóan. E csoport megfogalmazta az egyik tagállam szabályainak (jogszabályainak, rendeleteinek, szabványainak) a határán szomszédos tagállamban történő alkalmazására vonatkozó elképzelést. A csoport ülésein rendszerint 10–15 tagállam vesz részt. A tagállamok csoportosulásai szintén aktív szerepet játszanak, különösen a Benelux Gazdasági Unió és az Északi Minisztertanács.

Más érdekelt felek, különösen a határ menti régiók és a határokon átnyúló intézmények, már hosszabb ideje igényelnek ilyen eszközt. Ez különösen megmutatkozott a regionális politikai

¹⁵ Például a közbeszerzésről szóló, 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv 19 olyan esetről rendelkezik, amelyre vonatkozóan minimumkövetelmények alkalmazandók, például konkrét határidők megállapításával kapcsolatban. Ez 19 olyan lehetséges esetet jelent, amelyben különösen nehéz lehet a határokon átnyúló közbeszerzés, mivel egyes tagállamok hosszabb határidőket fognak alkalmazni, mint mások.

főigazgatóság által 2015 és 2017 között végzett határokon átnyúló elemzés során. Ezen elemzés során nyilvános konzultációra került sor az EU összes hivatalos nyelvén és több mint 620 válasz érkezett. A határokon átnyúló problémákra adandó megoldásra vonatkozó kérdésre több válaszadó kifejezetten arra kérte a Bizottságot, hogy segítse elő a nagyobb rugalmasságot a nemzeti/regionális jogszabályok határ menti régiókban történő végrehajtása során. Több alkalommal fogalmaztak meg javaslatot egy határ menti régió nemzeti jogszabályoktól való „felszabadításának” elképzelésére, illetve annak határ menti feltételekhez való igazítására vonatkozóan.

Végül pedig a Régiók Bizottságának és az Európai Parlamentnek az EU határ menti régióiban a növekedés és a kohézió előmozdításáról szóló közleményre adott véleménytervezetei konkrétan üdvözik az ilyen eszköz kidolgozására vonatkozó javaslatot. Mindkét vélemény 2018 nyarán kerül elfogadásra.

- **Hatásvizsgálat**

Egyértelműen elismerik az Interreg programok hatását és hozzáadott értékét Európában. Sok esetben azonban a határokon átnyúló akadályok (különösen az egészségügyi szolgáltatások, munkajogi szabályozás, helyi tömegközlekedés és üzleti fejlesztések területén) a közigazgatási gyakorlatok és a nemzeti jogi keretek közötti különbségekből származnak. Ezeket az akadályokat a programok önállóan nehezen tudják kezelni, így a programstruktúrákon túlmutató döntéshozatalra van szükség.

E probléma megoldására 2015-ben a luxemburgi elnökség és több tagállam megvizsgálta egy tagállam szabályainak egy szomszédos tagállamban történő alkalmazásának lehetőségét. A Bizottság azonnal használható jogi eszközt javasol az ilyen megoldások elősegítése érdekében.

Két lehetőség áll fenn: az európai határokon átnyúló kötelezettségvállalás (a továbbiakban: kötelezettségvállalás) (amely önmagában lehetővé teszi a szokásos szabályoktól való derogációt) vagy az európai határokon átnyúló nyilatkozat (a továbbiakban: nyilatkozat) (az aláírók hivatalosan kötelezettséget vállalnak a szokásos szabályok jogalkotás útján történő módosítására). A mechanizmus:

- önkéntes alapon fog működni: a tagállamok a mechanizmust vagy a határok által okozott jogi akadályok felszámolására irányuló egyéb hatékony mechanizmust választhatják;
- az EU-n belüli szárazföldi határookra fog összpontosítani, ugyanakkor a tagállamoknak lehetővé teszi a mechanizmus tengeri és külső határookra történő alkalmazását;
- kiterjed az adott határrégióban hatást gyakorló bármely infrastrukturális eszközre, vagy az adott határrégióban nyújtott általános gazdasági érdekű szolgáltatásra vonatkozó közös projektre.

Ha a belső határok mentén fennálló jogi és közigazgatási akadályok 20 %-át felszámolnák, a határ menti régiók GDP-jük mértékét 2 %-kal tudnák növelni. A kötelezettségvállalás hozzájárul ehhez a folyamathoz egy költségmentes jogi keret létrehozásával, amely csökkenti egyes határokon átnyúló projektek költségeit és beindulási idejét.

A keret a határokon átnyúló projektek végrehajtása során segítene bizonyos költséges bonyodalmak megoldásában. Ez azonban nem univerzális megoldás, hanem a tagállamoknak lehetőséget nyújt olyan megoldások kidolgozására, amelyek az adott regionális összefüggésben a legmegfelelőbbek.

- **Egyszerűsítés**

Nem alkalmazandó: új jogszabályok

- **Alapjogok**

Az Európai Unióról szóló szerződés 6. cikke értelmében az Unió elismeri az Európai Unió Alapjogi Chartájában meghatározott jogokat, szabadságokat és elveket; a Charta ugyanolyan jogi kötőerővel bír, mint a Szerződések. Ezenfelül az alapjogok – melyeket az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény garantál, és amelyek a tagállamok közös alkotmányos hagyományaiból erednek – az uniós jogrend általános elveit képezik.

E javaslat a határok által okozott akadályok felszámolására irányuló jogi mechanizmusra vonatkozik, ezért annak elsődleges címzettjei a tagállamok hatóságai. Az elfogadott megoldások a magánszemélyek javát kell, hogy szolgálják. A határok által okozott akadályok e javaslat szerinti felszámolásának segítenie kell a határ menti régiókban élő embereket alapvető jogaik gyakorlásában. Ez különösen vonatkozik a személyes adatok védelméhez való jogra (8. cikk), az oktatáshoz való jogra, beleértve a szakképzéshez és továbbképzéshez való hozzáférést (14. cikk), a foglalkozás megválasztásának szabadságára és a munkavállaláshoz való jogra (15. cikk), különösen a szabad álláskeresés, munkavállalás, letelepedés és szolgáltatásnyújtás jogára bármely tagállamban; a vállalkozás szabadságára (16. cikk); a szociális biztonsági ellátásokra és szociális szolgáltatásokra való jogosultságra (34. cikk); az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésre (35. cikk); és az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférésre (36. cikk).

Ezért a javaslat szintén kiter a határ menti régiókban élő emberek hatékony jogi védelemének kérdésére.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

E javaslatnak várhatóan nincs közvetlen költségvetési vonzata, mivel egy mechanizmus és nem finanszírozási eszköz létrehozására irányul.

A Bizottság keretein belül létrehozott határügyi kapcsolattartó pont (a továbbiakban: BFP) közreműködésének sincs közvetlen költségvetési vonzata, mivel azt már létrehozták és saját személyzettel működik.

5. EGYÉB ELEMEK

- **Végrehajtási tervek, valamint az ellenőrzés, értékelés és a jelentéstétel szabályai**

Mint minden uniós rendelet, e rendelet is teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó lesz valamennyi tagállamban. Az EUMSZ 291. cikkének (1) bekezdése előírja a tagállamok számára, hogy nemzeti jogukban fogadják el a kötelező erejű uniós jogi aktusok végrehajtásához szükséges intézkedéseket. A határ menti régiókra vonatkozó közlemény 3.2. szakaszának megfelelően, még ha alkalmazzák is az európai jogszabályokat, a tagállamok bizonyos fokú rugalmassággal és mérlegelési jogkörrel rendelkeznek e jogszabályok nemzeti jogrendszerükben való alkalmazása, illetve az uniós rendeletek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megalkotása során. Ennek eredményeként, amikor két különböző rendszer találkozik a belső határok mentén, az bonyolult helyzetekhez, sőt esetenként jogbizonytalansághoz is vezethet és költségnövekedést eredményezhet. Következésképpen egységes feltételek szükségesek a jogerős uniós jogi aktusok végrehajtására. Az EUMSZ 291.

cikkének (2) bekezdésében biztosított lehetőség alapján a javasolt rendelet végrehajtási hatáskörökkel ruházhatja fel a Bizottságot. Hasonlóan az egyéb jogi eszközök végrehajtásának uniós szinten történő kontrolljának módjához¹⁶, e javaslat a tagállamok azon kötelezettségére korlátozódik, hogy a Bizottságot tájékoztassák a nemzeti végrehajtási szabályaikról, ezáltal a Bizottság számára lehetővé téve annak értékelését, hogy az ilyen nemzeti szabályok hatékonyan hajtják-e végre a rendeletet.

Ahhoz, hogy értékelni lehessen, hogy a javasolt rendelet alapján létrehozott mechanizmus bizonyíthatóan további hatékony eszköze a határ menti régiókban fennálló jogi akadályok felszámolására, a Bizottság értékelje a meglévő jogszabályokat a minőségi jogalkotási programnak¹⁷ megfelelően. Ezért javasolt, hogy az EGTC-hez hasonlóan a Bizottság a javasolt rendelet alkalmazása megkezdésétől számított 5 éven belül jelentést nyújtson be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Régiók Bizottságának a javasolt rendelet alkalmazásáról, amelyben mutatók alapján értékeli annak eredményességét, hatékonyságát, relevanciáját, európai hozzáadott értékét és az egyszerűsítés lehetőségét.

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

1. fejezet – Általános rendelkezések (1–7. cikk)

Az 1. cím meghatározza a rendelet tárgyát és hatályát, a fogalommeghatározásokat és pontosításokat, a tagállamok döntését arról, hogy alkalmazzák-e az ezen javaslat alapján létrehozott mechanizmust, a nemzeti és regionális határokon átnyúló koordinációs pontokat és az uniós szintű koordinációs pontot.

A tárgy (**1. cikk**) a közös határrégió tekintetében egy a szomszédos tagállamban alkalmazott jogi rendelkezések alkalmazására irányuló mechanizmus alkalmazása egy adott tagállamban, ahol a saját jogi rendelkezések alkalmazása jogi akadályt eredményezne, ezáltal gátolva egy közös projekt végrehajtását (ez vonatkozna mind infrastrukturális eszközre, mind pedig bármely általános gazdasági érdekű szolgáltatásra).

A mechanizmus keretében megkötésre kerül az európai határokon átnyúló kötelezettségvállalás (a továbbiakban: kötelezettségvállalás), amely automatikus, vagy az európai határokon átnyúló nyilatkozat (a továbbiakban: nyilatkozat), amelyhez a tagállam további jogalkotási eljárása is szükséges.

A javasolt rendelet hatálya (**2. cikk**) a szárazföldi határok mentén elhelyezkedő közös határ menti régiókra terjed ki. A határokon átnyúló elemzés során gyűjtött bizonyítékok és a határ menti régiókra vonatkozó közleményben foglaltak alapján a jogi akadályokat elsősorban a szárazföldi határok mentén érintkező személyek tapasztalják, mivel napi vagy heti szinten lépik át a határt munkavégzés, tanulás, vásárlás, vagy az általános gazdasági érdekű létesítmények és szolgáltatások használata, illetve ezek kombinációja céljából.

A **3. cikk** felsorolja a javasolt rendelet végrehajtásához szükséges fogalommeghatározásokat és pontosításokat, különös tekintettel a több jogalkotási hatáskörrel rendelkező területi egységgel működő tagállamokra, hogy szükség szerint garantálni lehessen az adott tagállam illetékessége alá eső jogi akadályok módosítását annak minden releváns szintjén.

¹⁶ Lásd az 1082/2006/EU rendelet 16. cikkének harmadik albekezdését: „A tagállam benyújtja a Bizottságnak az e cikk értelmében elfogadott bármely rendelkezését és azok bármely módosítását.”

¹⁷ A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, az Európai Tanácsnak és a Tanácsnak: „A jogalkotás minőségének javítása: az eredmények javítása egy erősebb Unióért”, COM(2016) 615 final, 2016.9.14.

A szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása céljából a tagállamoknak választhatják a javasolt rendelet szerint létrehozott mechanizmust, vagy más, a jogi akadályok felszámolására irányuló hatékony mechanizmusok folytatását, vagy bizonyos határok esetében csatlakozhatnak más hatékony mechanizmusokhoz (**4. cikk**). A tagállamok nagy részének valószínűleg először jogszabályt kell elfogadnia, hogy az illetékes hatóságok számára lehetővé tegyék kötelezettségvállalás megkötését, amely révén a tagállam számára lehetővé válik a szomszédos tagállam jogi rendelkezéseinek „határon át történő átvétele”, ami a „szokásosan” alkalmazandó nemzeti szabályoktól való eltérést eredményezne. Egyes tagállamok illetékes hatóságaiknak engedélyezhetik olyan nyilatkozat aláírását, amely alapján kötelezettséget vállalnak jogalkotási eljárás végrehajtására, hogy hivatalos jogi aktus útján eltérjenek a „szokásosan” alkalmazandó nemzeti szabályoktól. Az automatikus kötelezettségvállalás esetében a „szokásosan” alkalmazandó nemzeti szabályok érvényben maradnak, azonban a kötelezettségvállalás derogációt eredményez. A nyilatkozat esetében a „szokásosan” alkalmazandó nemzeti szabályok a kifejezett derogációt lehetővé tevő hivatalos módosítására kerül sor.

A javasolt rendelet alapján létrehozott mechanizmust választó tagállamok kötelesek nemzeti, illetve szövetségi államok esetében regionális határokon átnyúló koordinációs pontokat létrehozni (**5. cikk**). Végül pedig a **6. cikk** felsorolja a koordinációs pont uniós szintű, a határ menti régiókra vonatkozó közleményben közölt és a Bizottság Regionális és Várospolitikai Főigazgatóságán meghatározott feladatait. Az e rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a **7. cikk** a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmus szabályainak és általános elveinek megállapításáról szóló 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek¹⁸ megfelelően a Bizottságra ruházza a végrehajtási hatásköröket az adatbázis létrehozására és fenntartásának szabályaira, az adatvédelemre, valamint azon modellre vonatkozóan, amely a végrehajtással és a mechanizmus alkalmazásával kapcsolatos, határokon átnyúló koordinációs pontok által benyújtott információ esetében alkalmazandó. Az adatbázisnak meg kell felelnie az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendeletében¹⁹ foglalt adatvédelemre vonatkozó rendelkezéseknek.

2. fejezet – A kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat megkötésére vonatkozó eljárás (8–17. cikk)

A kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat megkötésére irányuló eljárásban elkészül és benyújtásra kerül az ügynevezett kezdeményező által kidolgozott megindításra irányuló dokumentummentum (**8. cikk** és **9. cikk**), a szomszédos tagállam jogi rendelkezéseinek „határon történő átvitelével” megbízott tagállam előzetes elemzést végez (**10. cikk** és **11. cikk**), elkészül a megkötendő kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat (**12–15. cikk**), végül pedig mindkét tagállam illetékes hatóságai aláírásukkal megkötik a kötelezettségvállalást, illetve nyilatkozatot (**16. cikk** és **17. cikk**).

A **8. cikk** konkrétan meghatározza, hogy mely személy minősülhet „kezdeményezőnek”: a) a közös projekt kezdeményezéséért, vagy annak kezdeményezéséért és végrehajtásáért felelős közjogi vagy magánjogi szervezet (pl. egy strasbourgi tömegközlekedési vállalkozás, amely

¹⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

¹⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

villamosvonal határon átnyúló meghosszabbítását tervezi a németországi Kehl városába); vagy b) egy vagy több, az adott határrégióban elhelyezkedő, vagy a határrégióban közhatalmat gyakorló helyi, illetve regionális hatóság (pl. Strasbourg városa vagy a Strasbourg Eurométropole közösségek közötti szerkezete, vagy Kehl városa); vagy c) az egy adott határrégióban működő, vagy annak legalább egy részét lefedő, határokon átnyúló együttműködés céljára létrehozott jogi személyiséggel rendelkező vagy jogi személyiséggel nem rendelkező szervezet, ideértve az Európai Parlament és a Tanács 1082/2006/EK rendelete szerinti európai területi együttműködési csoportosulásokat, eurorégiókat, az Euregios-t és hasonló szervezeteket (pl. a Strasbourg-Ortenau EGTC Eurodistrict); vagy d) a határrégiók részéről létrehozott szervezet, amelynek célja a határokon átnyúló területek érdekeinek támogatása, a szereplők kapcsolatépítésének és a tapasztalatcserének az elősegítése, mint például az Európai Határmenti Régiók Szövetsége, a *Mission Opérationnelle Transfrontalière*, vagy a Határon Átnyúló Kezdeményezések Közép-európai Segítő Szolgálat; vagy e) az a)–d) pontban említett szervezetek együttesen.

A kezdeményező elkészíti a **9. cikkben** felsorolt elemekre kitérő megindításra irányuló dokumentumot. A „szokásosan” alkalmazandó nemzeti jogtól való eltérést a lefedett terület és az időtartam vonatkozásában a szükséges minimális szintre kell korlátozni.

A tagállamokban működő nemzeti vagy regionális határokon átnyúló koordinációs pontok a kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat megkötésével megbízott kulcsfontosságú szereplők, amelyek a saját tagállamukban kapcsolatot tartanak fenn az illetékes hatóságokkal és azok partnerével, illetve partnereivel a szomszédos tagállamban (**10. cikk** és **11. cikk**). Bizonyos határidő lejárata előtt a határokon átnyúló koordinációs pont reagál és dönt arról, hogy megindításra kerül-e a kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat megkötésére irányuló eljárás, a jogi akadály „valós-e”, és létezik-e már alkalmazható egy vagy több megoldás a jogi akadályok felszámolására. A kezdeményezőt felkérhetik dokumentumának módosítására vagy kiegészítésére (**12. cikk**).

Amikor a megindításra irányuló dokumentum elkészültnek minősül, a határokon átnyúló koordinációs pont elkészíti a kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat tervezetét, szintén bizonyos határidőig megállapodik a másik tagállammal annak szövegében (**13–15. cikk**), végül pedig azokat megköti (**16. cikk** és **17. cikk**). Az aláírt kötelezettségvállalás és nyilatkozat meg kell, hogy határozza a 14. cikk (1) bekezdésében felsorolt elemeket. Az aláírt kötelezettségvállalást, illetve nyilatkozatot meg kell küldeni nem csak a kezdeményezőnek, hanem a szomszédos tagállam határokon átnyúló koordinációs pontjának is, a saját tagállam illetékes hatóságának, az EU koordinációs pontnak, illetve a kötelezettséget vállaló tagállam által a hivatalos közzétételre kijelölt szervezetnek (**17. cikk (2) bekezdésének e) pontja**).

3. fejezet – A kötelezettségvállalás és nyilatkozat végrehajtása és ellenőrzése (18–20. cikk)

A kötelezettségvállalást szükség szerint a meglévő, „szokásosan” alkalmazandó jogon alapuló közigazgatási jogi aktusok módosításával, vagy a „határon átvitt” jogon alapuló új közigazgatási aktusok elfogadásával kell végrehajtani (**18. cikk**). Ha több hatóság külön-külön illetékes a bonyolult jogi akadály különböző aspektusait illetően, a kötelezettségvállaláshoz mellékelni kell a rájuk vonatkozó külön menetrendeket. A szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett a közigazgatási eljárásokra vonatkozó nemzeti jogszabályoknak kell szabályozniuk a módosított vagy új közigazgatási jogi aktusok elfogadását és megküldését (18. cikk (5) bekezdése).

Ahhoz, hogy a nemzeti jogszabályok módosuljanak a szükséges derogációk szabályozására, a nyilatkozat végrehajtása egy vagy több javaslat illetékes jogalkotó szervhez történő előterjesztésével történik **(19. cikk)**.

Mindkét esetben, az összes tervezett lépés végrehajtását követően a határokon átnyúló koordinációs pontnak tájékoztatnia kell partnerét a másik tagállamban, valamint az EU koordinációs pontot (18. cikk (4) bekezdése és (5) bekezdése, és 19. cikk (6) bekezdése és (7) bekezdése).

A tagállamok dönthetnek úgy, hogy a határon átnyúló koordinációs pont emlékeztetheti az illetékes hatóságot a 14. cikk (3) bekezdésében és a 18. cikk (1) bekezdésében rögzített határidők betartására, és tájékoztathatja az illetékes kötelezettséget vállaló hatóságot vagy a kormányzat illetékes tagját a kötelezettségvállalásban, illetve nyilatkozatban rögzített határidők vagy menetrendek be nem tartásáról (6. cikk (2) bekezdésének e) pontja).

A tagállamoknak kell dönteniük arról, hogy mely hatóságok ellenőrzik egy adott kötelezettségvállalásnak és a nyilatkozat alapján elfogadott módosított rendelkezéseknek való megfelelést **(20. cikk)**. A közigazgatási jogi aktusok alapján ellenőrizni kell az azok címzettjei kötelezettségeinek és jogainak tiszteletben tartását. A tagállamoknak engedélyezni kell annak eldöntését, hogy az ellenőrzést a jogi rendelkezéseit átruházó tagállam hatóságaira bízzák, mivel e hatóságoknak alaposabb ismereteik vannak a vonatkozó szabályokról, vagy azon tagállam hatóságaira, ahol a fent említett rendelkezéseket alkalmazzák, mivel e hatóságoknak alaposabb ismereteik vannak a kötelezettséget vállaló tagállamok fennmaradó jogrendszeréről és a címzettekre vonatkozó jogszabályokról.

4. fejezet – Jogvédelem a kötelezettségvállalás és nyilatkozat keretében (21., 22. cikk)

Az EGTC rendelet tárgyalása során szerzett tapasztalatok alapján és reagálva egyes tagállamok konkrét aggályaira, ki kell térni a határrégiókban tartózkodási hellyel rendelkező azon személyek jogi védelmének kérdésére, akik sérelmezik egy másik tagállam jogi rendelkezése – a kötelezettségvállalás vagy nyilatkozat keretén belül történő – hatóságok általi alkalmazásából származó cselekményeket, illetve mulasztásokat **(21. cikk (1) bekezdése)**.

Mind a kötelezettségvállalás, mind a nyilatkozat esetében a szomszédos tagállam jogszabályait alkalmazzák a kötelezettséget vállaló tagállamban, mint a saját jogszabályaiba integrált jogszabályokat, ezért a jogvédelmet a kötelezettséget vállaló tagállam bíróságain keresztül kell biztosítani akkor is, ha a személyek jogszerűen az átruházó tagállam tartózkodnak. Ugyanez vonatkozik azon tagállammal szembeni jogorvoslat esetében, amelyik közigazgatási aktusát megtámadják **(21. cikk (2) bekezdése)**. Például, csak németországi bíróságon lehetne megtámadni az olyan közigazgatási aktust, amely a francia jog alapján engedélyezi a villamos üzemeltetését német területen.

Ettől eltérő megközelítés alkalmazandó a kötelezettségvállalás és nyilatkozat alkalmazásának ellenőrzésével szembeni jogorvoslat esetére. Ha a szomszédos tagállam (pl. Franciaország) hatósága vállalta a módosított jogszabályok alkalmazásának ellenőrzését Németországban (a francia rendelkezések integrálása és a „szokásos” vonatkozó német rendelkezésektől való eltérés útján) Németországban, és saját nevében járhat el a határ menti területen tartózkodási hellyel rendelkező személyek tekintetében, azon tagállam bíróságai illetékesek, ahol az említett személyek jogszerűen tartózkodnak **(22. cikk (1) bekezdése)**. Tehát a franciaországi bíróságok illetékesek akkor, ha a francia hatóság saját nevében fogadhat el közigazgatási

aktust azon villamos-üzemeltetővel szemben, amelynek jogszerű letelepedési helye Franciaországban található (arra történő hivatkozással, hogy Németország területén a villamos-üzemeltető nem tartja be az elektromos jelzésekre vonatkozó műszaki követelményekkel kapcsolatos francia jogszabályokat). Ha azonban az illetékes átruházó hatóság nem járhat el saját nevében, hanem csak az illetékes kötelezettséget vállaló hatóság nevében, a kötelezettséget vállaló tagállam bíróságai az illetékesek, függetlenül az adott személy jogszerű tartózkodási helyétől (**22. cikk (2) bekezdése**). Tehát, ha a francia hatóság ellenőrzi a francia jogszabályoknak való megfelelést, azonban a közigazgatási aktusról egy német hatóság rendelkezik, a német bíróságok az illetékesek.

5. fejezet – Végrehajtási és záró rendelkezések (23–26. cikk)

E rendelet végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében, különös tekintettel a határokon átnyúló koordinációs pontok és a Bizottság közötti, egy a Bizottság által létrehozott és fenntartott adatbázis útján történő információcserére, a végrehajtási hatásköröket a bizottsági eljárásra vonatkozó jogszabályoknak megfelelően kell kijelölni. Gyakorlati és a koordinációt szolgáló célból az európai strukturális és beruházási alapok koordinációs bizottsága fogja betölteni e bizottság szerepét (**23. cikk**).

A záró rendelkezések²⁰ meghatározzák a tagállamok azon kötelezettségét, hogy a javasolt rendelet hatékony alkalmazásához szükséges nemzeti rendelkezéseket fogadjanak el (**24. cikk (1) bekezdése**) és a javasolt rendelet hatálybalépését követő egy éven belül tájékoztassák a Bizottságot mind a nemzeti végrehajtási szabályokról, mind a nemzeti vagy regionális határokon átnyúló koordinációs pontok létrehozásáról (**24. cikk (2) bekezdése**).

Mivel e rendelkezések fogják meghatározni az adott tagállam mechanizmus által érintett határ menti régióit, a Bizottság képes lesz megállapítani, hogy a nem meghatározott határookra vonatkozóan a tagállamok eltérő mechanizmust választottak-e. A 4. cikk értelmében a tagállamoknak azonban konkrét tájékoztatást kell adniuk – határidő nélkül – az ilyen választásról (**24. cikk (3) bekezdése**).

A **25. cikk** a Bizottságnak előírja, hogy a javasolt rendelet elfogadását követő öt éven belül jelentést továbbítson annak alkalmazásáról.

A rendelet alkalmazását egy évvel el kell halasztani annak hatálybalépését követően, hogy a tagállamoknak egy év álljon rendelkezésre saját nemzeti végrehajtási rendelkezéseik elfogadására (**26. cikk**).

²⁰ A 1082/2006/EU rendelet (16–18. cikk) vonatkozó rendelkezéseivel kapcsolatos tapasztalatok alapján.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS RENDELETE**a határokon átnyúló összefüggésben jogi és közigazgatási akadályok felszámolására
irányuló mechanizmusról**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 175. cikke harmadik bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezetének a nemzeti parlamenteknek való továbbítását követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére²¹,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére²²,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) A Szerződés 175. cikkének harmadik bekezdése a Szerződésben előírányzott gazdasági és társadalmi kohézió megvalósítását célzó, a cikk első albekezdésében foglalt alapokon kívül végrehajtott egyedi fellépésekről szóló határozatokról rendelkezik. Az uniós terület egészének összehangolt fejlődése és a teljesebb gazdasági, társadalmi és területi kohézió egyben magában foglalja a területi együttműködés erősítését is. E célból helyénvaló a területi együttműködésben megvalósuló fellépések végrehajtási feltételeinek javításához szükséges intézkedések elfogadása.
- (2) A Szerződés 174. cikke elismeri a határ menti régiók előtt álló kihívásokat, és rögzíti, hogy az Uniónak kitüntetett figyelmet kell fordítania ezekre a régiókra az Unió gazdasági, társadalmi és területi kohéziójának megerősítését célzó intézkedések kidolgozásakor és végrehajtásakor. A szárazföldi és tengeri határok számának növekedése miatt az Európai Unió és az Európai Szabadkereskedelmi Társuláshoz (a továbbiakban: EFTA) tartozó közvetlen szomszédai 40 belső szárazföldi határral rendelkeznek.
- (3) „A növekedés és a kohézió előmozdítása az EU határrégióiban” című közleményében²³ (a továbbiakban: határ menti régiókra vonatkozó közlemény) a Bizottság megállapította, hogy az elmúlt évtizedekben az európai integrációs folyamat segítette a belső határ menti régiókat abban, hogy elsősorban peremterületekből a növekedés és a lehetőségek területévé váljanak. 1992-ben létrejött az egységes piac, amelynek eredményeképpen nőtt az Unió termelékenysége, és a vámügyintézés eltörlése, a műszaki szabályok harmonizációja, illetve kölcsönös elismerése, valamint

²¹ Még nem került kihirdetésre a Hivatalos Lapban.

²² Még nem került kihirdetésre a Hivatalos Lapban.

²³ A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek: „A növekedés és a kohézió előmozdítása az EU határrégióiban”, COM(2017) 534 final, 2017.9.20.

a versenynek köszönhető alacsonyabb árak jóvoltából csökkentek a költségek; az EU-n belüli kereskedelem 10 év alatt 15 %-kal nőtt; további növekedés volt megfigyelhető és mintegy 2,5 millió munkahely létesült.

- (4) A határ régiókra vonatkozó közlemény bizonyítékot szolgáltatott arról is, hogy továbbra is számos jogi akadály áll fenn a határ menti régiókban, különösen az egészségügyi szolgáltatásokkal, munkajogi szabályozással, adókkal, üzleti fejlesztéssel kapcsolatban, valamint a közigazgatási kultúrán és nemzeti jogi kereteken belüli különbségekhez kapcsolódó akadályok. Sem az európai területi együttműködés alapján biztosított támogatások, sem az európai területi együttműködési csoportosulások (EGTC-k) együttműködésére irányuló intézményi támogatás önmagában nem elegendő a hatékony együttműködés tényleges akadályát képező gátak felszámolásának kezeléséhez.
- (5) 1990 óta az európai területi együttműködés – közismert nevén az Interreg²⁴ – keretében végrehajtott programok támogatják az Unió határ menti régióinak, köztük az EFTA-országoknak a határokon átnyúló együttműködési programjait. A program több ezer projektet és kezdeményezést finanszírozott már, amelyek elősegítik az európai integráció javítását. Az Interreg program főbb eredményei: megnövekedett bizalom, magasabb szintű összekapcsoltság, megfelelőbb környezet, az emberek egészségének javulása és gazdasági növekedés. Legyen szó emberek közötti projektekről, infrastrukturális beruházásokról vagy intézményi együttműködési kezdeményezések támogatásáról, az Interreg alapvető változást eredményezett a határ menti régiókban, és hozzájárult a régiók átalakulásához. Az Interreg egyes tengeri határok mentén is támogatja az együttműködést. A tengeri határ menti régiók esetében azonban a jogi akadályok sokkal kevésbé fontos kérdés, mivel fizikailag nem lehetséges napi, illetve heti szinten több alkalommal átlépni a határt munkavégzés, tanulás és képzés, vásárlás, vagy az általános gazdasági érdekű létesítmények és szolgáltatások használata, illetve ezek kombinációja, vagy gyors vészhelyzeti beavatkozások céljából.
- (6) Az Interreg határokon átnyúló együttműködésre irányuló pénzügyi támogatását az Európai Parlament és a Tanács 1082/2006/EU rendelete²⁵ alapján 2006-ban létrehozott EGTC-k egészítik ki. A 1082/2006/EK rendelet 7. cikke (4) bekezdésének első albekezdése értelmében azonban az EGTC-k határokon átnyúló összefüggésben nem gyakorolhatnak szabályozási hatásköröket a jogi és közigazgatási akadályok felszámolására vonatkozóan.
- (7) A határ menti régiókra vonatkozó közleményben a Bizottság egy konkrét kezdeményezést említ az egyéb intézkedések mellett, amelyet 2015-ben a luxemburgi elnökség alatt indítottak: Számos tagállam mérlegeli egy olyan új, a határokon átnyúló projektek egyszerűsítését szolgáló eszköz bevezetésének hasznosságát, amely – önkéntes alapon és az illetékes hatóságok hozzájárulásával – lehetővé tenné, hogy az egyik tagállam szabályait a szomszédos tagállamban a határ menti régióin belül egy adott, a helyi vagy regionális közjogi hatóságok által kezdeményezett, meghatározott ideig tartó projektekre vagy intézkedésre alkalmazzák.
- (8) Bár kormányközi, regionális és helyi szinten már számos, hatékony határokon átnyúló együttműködésre vonatkozó mechanizmus működik az Unió egyes régióiban, ezek

²⁴ Az Interreg öt egymást követő programozási időszakból áll: INTERREG I (1990–1993), INTERREG II (1994–1999), INTERREG III (2000–2006), INTERREG IV (2007–2013) és INTERREG V (2014–2020).

²⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1082/2006/EK rendelete (2006. július 5.) az európai területi együttműködési csoportosulásról (EGTC) (HL L 210., 2006.7.31., 19. o.).

azonban nem fedik le az Unió összes határ menti régióját. Ezért a meglévő rendszerek kiegészítéséhez önkéntes mechanizmus létrehozása szükséges, hogy valamennyi határ menti régióban felszámolásra kerüljenek a jogi és közigazgatási akadályok (a továbbiakban: mechanizmus).

- (9) A tagállamok alkotmányos és intézményi berendezkedésének messzemenő tiszteletben tartása mellett a mechanizmust önkéntes alapon kell alkalmazni, tekintettel az adott tagállamok azon határ menti régióira, ahol már létezik hatékony mechanizmus, vagy az a szomszédos tagállammal közösen létrehozható. A mechanizmus két intézkedésből kell, hogy álljon: az európai határokon átnyúló kötelezettségvállalás (a továbbiakban: kötelezettségvállalás) vagy az európai határokon átnyúló nyilatkozat (a továbbiakban: nyilatkozat) aláírása és megkötése.
- (10) A kötelezettségvállalásnak automatikusnak kell lennie, ami azt jelenti, hogy a kötelezettségvállalás megkötésével az egyik tagállam bizonyos jogi rendelkezéseit a szomszédos tagállam területén kell alkalmazni. El kell fogadni azt is, hogy a tagállamok a kötelezettségvállalás megkötését lehetővé tevő jogi aktust fogadjanak el annak megakadályozására, hogy a jogalkotó szerv által hivatalosan elfogadott nemzeti jogszabályoktól ezen jogalkotó szerven kívüli hatóság eltérjen a jogi egyértelműség vagy átláthatóság, vagy mindkettő megsértésével.
- (11) A nyilatkozathoz így is a tagállamban végrehajtott jogalkotási eljárás szükséges. A nyilatkozatot megkötő hatóság tegyen hivatalos nyilatkozatot arról, hogy egy adott határidőig megindítja a szokásosan alkalmazandó nemzeti jogszabályok módosításához szükséges jogalkotási eljárást, és ezt követően kifejezett derogáció útján alkalmazza a szomszédos tagállam jogszabályait.
- (12) A jogi akadályokat elsősorban a szárazföldi határok mentén interakciókban résztvevő emberek tapasztalják, mivel napi, illetve heti szinten lépik át a határt. Ahhoz, hogy e rendelet hatása a határhoz legközelebb eső régiókban és a szomszédos tagállamok közötti integráció és interakció legmagasabb szintjén összpontosuljon, a NUTS-3. szintű régiók szintjén²⁶ a kettő vagy több tagállamban elhelyezkedő szomszédos szárazföldi határregió által érintett terület szerinti határ menti régiókra kell alkalmazni. Ez nem akadályozná a tagállamokat abban, hogy a nem EFTA-országokkal közös tengeri és külső határok vonatkozásában is alkalmazzák a mechanizmust.
- (13) Annak érdekében, hogy biztosítsák a különböző hatóságok – amelyek egyes tagállamokban nemzeti és regionális jogalkotó szerveket is érinthetnek – feladatainak koordinációját az adott tagállamban, illetve egy vagy több szomszédos tagállam hatóságai között, a mechanizmust választó egyes tagállamok vállaljanak kötelezettséget nemzeti, vagy adott esetben regionális határokon átnyúló koordinációs pontok létrehozására, azok feladatainak és kompetenciáinak meghatározására a mechanizmus különböző szakaszai során, tekintettel a kötelezettségvállalások és nyilatkozatok kezdeményezésére, megkötésére, végrehajtására és ellenőrzésére.
- (14) A Bizottság a határ menti régiókra vonatkozó közleménynek megfelelően uniós szinten hozzon létre koordinációs pontot. A koordinációs pont tartson fenn kapcsolatot a különböző nemzeti és, adott esetben, regionális határokon átnyúló koordinációs pontokkal. A Bizottság hozzon létre és tartson fenn a kötelezettségvállalásokra és

²⁶ Az Európai Parlament és a Tanács 1059/2003/EK rendelete (2003. május 26.) a statisztikai célú területi egységek nomenklatúrájának (NUTS) létrehozásáról (HL L 154., 2003.6.21., 1. o.).

nyilatkozatokra vonatkozó adatbázist az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendeletével összhangban²⁷.

- (15) E rendelet határozza meg a kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat megkötésére irányuló eljárást és részletesen írja le a különböző lépéseket; megindításra irányuló dokumentum elkészítése és benyújtása, a szomszédos tagállam jogi rendelkezéseinek azon tagállam általi előzetes elemzése, amely azokat alkalmazni fogja; a megkötendő kötelezettségvállalás vagy nyilatkozat elkészítése, végül pedig mind a kötelezettségvállalás, mind a nyilatkozat megkötésére irányuló eljárás. A megindításra irányuló dokumentum tárgyát képező elemeket, a kötelezettségvállalások és nyilatkozatok tervezetét és végleges változatát is meg kell határozni az alkalmazandó határidőkkel.
- (16) A rendelet konkrétan határozza meg, hogy mely személy minősülhet közös projekt kezdeményezőjének. Mivel a mechanizmus célja a közös határokon átnyúló projektek végrehajtásának javítása, az első csoporthoz tartozó szervek kezdeményezzék, illetve kezdeményezzék és egyben hajtsák végre az ilyen közös projekteket. A projekt fogalmát tágan kell értelmezni, amely érintheti az infrastruktúra konkrét eszközét vagy az adott területhez kapcsolódó több tevékenységet, vagy mindkettőt. Másrészt fel kell hatalmazni az adott határrégióban lévő, vagy a határrégióban közhatalmat gyakorló helyi vagy regionális hatóságot, hogy kezdeményezhesse a jogi akadályt képező nemzeti jogszabály alkalmazását, azonban intézményi illetékességén kívül esik annak módosítása, illetve az attól való eltérés. Harmadrészt a kezdeményező legyen az adott határrégióban működő vagy a határrégiót részlegesen érintő együttműködés céljára létrehozott szerv, beleértve az EGTC-eket, vagy a határokon átnyúló együttműködés strukturált módon szervező hasonló szerv. Végül pedig a kezdeményezést lehetővé kell tenni a határokon átnyúló együttműködésre szakosodott olyan szervezeteknek, amelyeknek ismereteik lehetnek az Unió más részén alkalmazott, hasonló problémával szemben alkalmazott hatékony megoldásokról. Az akadály által közvetlenül érintett és a határokon átnyúló együttműködésre általánosan szakosodott szervezetek közötti szinergia megteremtésére az összes csoport közösen kezdeményezheti a mechanizmust.
- (17) A tagállamokban működő adott nemzeti vagy regionális határokon átnyúló koordinációs pont a kötelezettségvállalás vagy nyilatkozat megkötésével megbízott kulcsfontosságú szereplő, amely a saját tagállamában tartson fenn kapcsolatot az illetékes hatóságokkal és a szomszédos tagállamban működő partnerével. Szintén pontosan meg kell határozni, hogy a határokon átnyúló koordinációs pont dönthet arról, hogy megindításra kerül-e a kötelezettségvállalás vagy nyilatkozat megkötésére irányuló eljárás, és létezik-e már egy vagy több olyan, már rendezett jogi akadály, amelynek alkalmazása lehetséges. Ugyanakkor azt is meg kell állapítani, hogy azon tagállam, amelynek jogi rendelkezéseit a másik tagállamban alkalmaznák, elutasítja-e azok saját területén kívüli alkalmazását. Minden döntést meg kell indokolni és arról tájékoztatást kell adni.
- (18) E rendelet határozza meg részletes szabályokat a megkötendő és aláírandó kötelezettségvállalások és nyilatkozatok végrehajtására, alkalmazására és ellenőrzésére vonatkozóan.

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 45/2001/EK rendelete (2000. december 18.) a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról (HL L 8., 2001.1.12., 1. o.).

- (19) Az automatikus kötelezettségvállalás végrehajtása biztosítsa a másik tagállam nemzeti rendelkezéseinek alkalmazását. Ez a szokásos módon alkalmazandó nemzeti jogszabályoknak megfelelően már elfogadott jogerős közigazgatási aktusok módosítását, vagy ha erre még nem került sor, egy másik tagállam jogszabályain alapuló új közigazgatási aktusok elfogadást jelenti. Ha több hatóság külön-külön illetékes a bonyolult jogi akadály különböző aspektusait illetően, a kötelezettségvállaláshoz mellékelni kell ezen aspektusokra vonatkozó külön menetrendeket. A szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett a módosított vagy új közigazgatási jogi aktusok elfogadása és megküldése feleljen meg a közigazgatási eljárásokra vonatkozó nemzeti jogszabályoknak.
- (20) A nyilatkozatok végrehajtása biztosítsa elsősorban a meglévő nemzeti jogszabályok módosítására vagy az azoktól való eltérésre irányuló jogalkotási javaslat előkészítését és előterjesztését. E módosítások, illetve derogációk elfogadását követően azokat közzé kell tenni, illetve a kötelezettségvállalásokhoz hasonlóan végre kell hajtani jogerős közigazgatási aktusok módosításával és elfogadásával.
- (21) A jogerős közigazgatási jogi aktusok alapján ellenőrizni kell az azok címzettjei kötelezettségeinek és jogainak tiszteletben tartását. A tagállamoknak engedélyezni kell annak eldöntését, hogy az ellenőrzést a jogi rendelkezéseit átruházó tagállam hatóságaira bizzák, mivel ezen hatóságoknak alaposabb ismereteik vannak a vonatkozó szabályokról, vagy azon tagállam hatóságaira, ahol a fent említett rendelkezéseket alkalmazzák, mivel ezen hatóságoknak alaposabb ismereteik vannak a kötelezettséget vállaló tagállamok fennmaradó jogrendszeréről és a címzettekre vonatkozó jogszabályokról.
- (22) Pontosítani kell a kötelezettségvállalás alkalmazása és ellenőrzése, és a nyilatkozat alapján módosított jogszabályok által közvetlenül vagy közvetett módon érintett határrégiókban tartózkodási hellyel rendelkező azon személyek védelmét, akik sérelmeznek az annak alkalmazásából eredő cselekményeket vagy mulasztásokat. Mind a kötelezettségvállalás, mind a nyilatkozat esetében a szomszédos tagállam jogszabályait kellene alkalmazni a kötelezettséget vállaló tagállamban, mint a saját jogszabályaiba integrált jogszabályokat, ezért a jogvédelem a kötelezettséget vállaló tagállam bíróságainak hatáskörébe kell, hogy essen akkor is, ha a személyek jogszerűen az átruházó tagállam tartózkodnak. Ugyanez az elv alkalmazandó azon tagállammal szembeni jogorvoslat esetében, amelyik közigazgatási aktusát megtámadják. Ettől eltérő megközelítés alkalmazandó azonban a kötelezettségvállalás vagy nyilatkozat alkalmazásának ellenőrzésével szembeni jogorvoslat esetére. Ha az átruházó tagállam hatósága vállalta a kötelezettséget vállaló tagállam módosított jogszabályai alkalmazásának ellenőrzését, és a kötelezettséget vállaló tagállam hatóságai részéről, de saját nevében járhat el a határ menti területen tartózkodási hellyel rendelkező személyekre vonatkozóan, azon tagállam illetékes bíróságai járjanak el, amelyben az említett személyek jogszerűen tartózkodnak. Ha azonban az illetékes átruházó hatóság nem járhat el saját nevében, hanem az illetékes kötelezettséget vállaló hatóság nevében, a kötelezettséget vállaló tagállam bíróságai legyenek az illetékesek, függetlenül az adott személy jogszerű tartózkodási helyétől.
- (23) E rendelet határozza meg a végrehajtására vonatkozó szabályokat, alkalmazásának ellenőrzését és a tagállamok kötelezettségeit a nemzeti végrehajtási szabályaikra vonatkozóan.
- (24) Az adatbázis 8. cikknek megfelelő biztosítása érdekében a Bizottságot fel kell ruházni végrehajtási hatáskörökkel az adatbázis létrehozására, üzemeltetésének szabályaira, az

adatvédelemre, valamint azon modellre vonatkozóan, amely a végrehajtással és a mechanizmus alkalmazásával kapcsolatos, határokon átnyúló koordinációs pontok által benyújtott információ esetében alkalmazandó. Ezeket a hatásköröket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben²⁸ meghatározott tanácsadó-bizottsági eljárásnak megfelelően kell gyakorolni. Gyakorlati és a koordinációt szolgáló célból, az európai strukturális és beruházási alapok koordinációs bizottsága legyen a végrehajtási jogi aktusok elfogadására vonatkozó eljárásban illetékes bizottság.

- (25) A nemzeti végrehajtási szabályok határozzák meg, hogy a kötelezettségvállalás vagy nyilatkozat egy adott tagállam mely határ menti régióit érinti. Következésképpen a Bizottság képes lesz megállapítani, hogy a nem említett határra vonatkozóan a tagállamok eltérő mechanizmust választottak-e.
- (26) E rendelet tiszteletben tartja az Európai Unió Alapjogi Chartája által elismert alapjogokat és megfelel az abban foglalt elveknek, különös tekintettel a személyes adatok védelméhez való jogra (8. cikk), az oktatáshoz való jogra (14. cikk), a foglalkozás megválasztásának szabadságára és a munkavállaláshoz való jogra (15. cikk), különösen a szabad álláskeresés, munkavállalás, letelepedés és szolgáltatásnyújtás jogára bármely tagállamban, a vállalkozás szabadságára (16. cikk), a szociális biztonsági ellátásokra és szociális szolgáltatásokra való jogosultságra (34. cikk), az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférésre (35. cikk) és az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférésre (36. cikk).
- (27) A területi együttműködés feltételeit az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikke (3) bekezdésében meghatározott szubszidiaritás elvével összhangban kell megteremteni. A tagállamok egyéni, kétoldalú, illetve akár háromoldalú kezdeményezéseket tesznek a határok által okozott akadályok felszámolására. Ezek a mechanizmusok azonban nem az összes tagállamban működnek, illetve nem az adott tagállam összes határára vonatkozóan. Mind ez idáig az uniós szinten biztosított finanszírozási eszközök (elsősorban az Interreg keretében) és jogi eszközök (elsősorban az EGTC-k keretében) nem bizonyultak elegendőnek az Unióban fennálló határok által okozott jogi akadályok felszámolására. Következésképpen a javasolt intézkedés céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani sem központi, sem pedig regionális, illetve helyi szinten. Az Unió szintjén azonban a javasolt intézkedés léptéke, illetve hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók. Ezért az uniós jogalkotó részéről további fellépés szükséges.
- (28) Az EUSZ 5. cikkének (4) bekezdésében meghatározott arányosság elvének megfelelően az Unió intézkedése sem tartalmilag, sem formailag nem terjedhet túl azon, ami a Szerződések célkitűzéseinek eléréséhez szükséges. Az e rendelet alapján létrehozott konkrét mechanizmus önkéntes alapon alkalmazható. Ha egy adott határon egy vagy több tagállammal szomszédos tagállam úgy dönt, hogy a nemzeti szinten az általa egy vagy több szomszédos tagállammal közösen, hivatalosan, illetve nem hivatalosan létrehozott hatékony mechanizmusok keretében folytatja a jogi akadályok felszámolását egy konkrét határregióban, nem szükséges az e rendelet alapján létrehozott mechanizmus választása. Hasonlóképpen, ha egy adott határon egy vagy több tagállammal szomszédos tagállam úgy dönt, hogy egy vagy több tagállam által hivatalosan vagy nem hivatalosan létrehozott, meglévő hatékony mechanizmushoz

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

csatlakozik, feltéve, hogy a mechanizmus lehetővé teszi a csatlakozást, ebben az esetben sem szükséges az e rendelet alapján létrehozott mechanizmus választása. Ezért e rendelet nem lépi túl a céljai eléréséhez szükséges mértéket azon határrégiók esetében, amelyekre vonatkozóan a tagállamoknak nem áll rendelkezésre hatékony mechanizmus a fennálló jogi akadályok felszámolására.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy

- (1) E rendelet olyan mechanizmust (a továbbiakban: mechanizmus) hoz létre, amely alapján egy határrégió tekintetében az egyik tagállamban a másik tagállam jogi rendelkezéseit alkalmazzák, mivel a saját jogi rendelkezések alkalmazása egy közös projekt végrehajtását gátló jogi akadályt teremtené.
- (2) A mechanizmusnak magában kell foglalnia az alábbi intézkedések egyikét:
 - a) az európai határokon átnyúló kötelezettségvállalás megkötése, amely automatikus,
 - b) az európai határokon átnyúló nyilatkozat megkötése, amihez a tagállam jogalkotási eljárása is szükséges.
- (3) Ez a rendelet szintén meghatározza
 - a) a határokon átnyúló koordinációs pontok szervezetét és feladatait a tagállamokban,
 - b) a Bizottság mechanizmusra vonatkozó koordinációs szerepét,
 - c) a mechanizmusra vonatkozóan a határrégióban tartózkodási hellyel rendelkező személyek jogi védelmét.

2. cikk

Hatály

- (1) Ezt a rendeletet a 3. cikk 1. pontjában meghatározott határrégiókra vonatkozóan kell alkalmazni.
- (2) Ha egy tagállamban több jogalkotási hatáskört gyakorló területi egység található, e rendelet az ilyen területi egységekre vonatkozóan is alkalmazandó, ideértve azok hatóságait, illetve jogi rendelkezéseit.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

1. „határrégió”: a NUTS-3. szintű régiók szintjén a kettő vagy több tagállamban elhelyezkedő szomszédos szárazföldi határ menti régió által érintett terület;
2. „közös projekt”: egy adott határrégióban hatást gyakorló bármely infrastrukturális eszköz, vagy az adott határrégióban nyújtott általános gazdasági érdekű szolgáltatás;

3. „jogi rendelkezés”: a közös projektre vonatkozó minden jogi vagy közigazgatási rendelkezés, szabály vagy közigazgatási gyakorlat, tekintet nélkül annak jogalkotói vagy végrehajtó szerv által történő elfogadására vagy végrehajtására;
4. „jogi akadály”: minden olyan, a közös projekt tervezésére, fejlesztésére, személyzetére, finanszírozására, illetve működésére vonatkozó jogi rendelkezés, amely határokon átnyúló interakció során gátolja a határ menti régióban rejlő lehetőségeket;
5. „kezdeményező”: az a szereplő, amely meghatározza a jogi akadályt, és a megindításra irányuló dokumentum benyújtásával megindítja a mechanizmust;
6. „megindításra irányuló dokumentum”: a mechanizmus megindítására irányuló, egy vagy több kezdeményező által készített dokumentum;
7. „kötelezettséget vállaló tagállam”: az a tagállam, amelynek területén egy másik tagállam egy vagy több jogi rendelkezése lesz alkalmazandó az adott európai határokon átnyúló kötelezettségvállalás (a továbbiakban: kötelezettségvállalás), illetve európai határokon átnyúló nyilatkozat (a továbbiakban: nyilatkozat) alapján, vagy megfelelő jogi rendelkezés hiányában egy *ad hoc* jogi megoldás kidolgozására kerül sor;
8. „átruházó tagállam”: az a tagállam, amelynek jogi rendelkezései alkalmazandók a kötelezettséget vállaló tagállamban az adott kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat alapján;
9. „illetékes kötelezettséget vállaló hatóság”: a kötelezettséget vállaló tagállamban az adott kötelezettségvállalás alapján az átruházó tagállam jogi rendelkezései saját területén történő alkalmazásának elfogadására illetékes hatóság, vagy nyilatkozat esetében a saját nemzeti jogi rendelkezésektől való eltéréshez szükséges jogalkotási eljárás megindítására illetékes kötelezettséget vállaló hatóság;
10. „illetékes átruházó hatóság”: az átruházó tagállamban lévő azon hatóság, amelyik illetékes a jóváhagyott jogi rendelkezések saját területén történő elfogadására, alkalmazására, vagy mindkettőre;
11. „alkalmazási terület”: a kötelezettséget vállaló tagállam területe, ahol az átruházó tagállam jogi rendelkezése vagy egy *ad hoc* jogi megoldás alkalmazandó.

4. cikk

A tagállamok jogi akadályok felszámolására irányuló lehetőségei

- (1) A tagállam a mechanizmust vagy meglévő módszert választ a határregiókban az egy vagy több szomszédos tagállammal közös konkrét határon végrehajtandó közös projekteket gátló jogi akadályok felszámolására.
- (2) A tagállam úgy is dönthet, hogy az egy vagy több tagállammal közös konkrét határra vonatkozóan az egy vagy több tagállam által hivatalosan vagy nem hivatalosan létrehozott meglévő hatékony módszerhez csatlakozik.
- (3) A tagállamok a mechanizmust tengeri határok mentén elhelyezkedő határregiókban, illetve az egy vagy több tagállam és egy vagy több harmadik ország, illetve egy vagy több tengerentúli ország közötti határregiókban is alkalmazhatják.
- (4) A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az e cikk alapján hozott döntésekről.

5. cikk

Határokon átnyúló koordinációs pontok

- (1) Ha a tagállam a mechanizmust választja, egy vagy több határokon átnyúló koordinációs pontot hoz létre az alábbi módok egyike szerint:
 - a) nemzeti vagy regionális szinten, vagy mindkét szinten kijelöli a határokon átnyúló koordinációs pontot mint önálló szervet;
 - b) nemzeti vagy regionális szinten határokon átnyúló koordinációs pontot hoz létre egy meglévő hatóságon vagy szerven belül;
 - c) megfelelő hatóságot vagy szervet bíz meg, mint nemzeti vagy regionális határokon átnyúló koordinációs pontot, további feladatok elvégzésével.
- (2) A kötelezettséget vállaló tagállamok és átruházó tagállamok az alábbiakat is meghatározzák:
 - a) a határokon átnyúló koordinációs pont vagy egy illetékes kötelezettséget vállaló/átruházó hatóság jogosult-e megkötni és aláírni a kötelezettségvállalást, és dönteni a vonatkozó nemzeti jogszabályok hatálybalépésének a kötelezettségvállalás hatálybalépésének időpontjától való eltéréséről; vagy
 - b) a határokon átnyúló koordinációs pont vagy az illetékes kötelezettséget vállaló/átruházó hatóság jogosult-e aláírni a nyilatkozatot és abban hivatalosan nyilatkozni arról, hogy az illetékes kötelezettséget vállaló hatóság végrehajtja a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a megjelölt határidőig az adott tagállamban lévő illetékes jogalkotó szervek meghozzák a jogalkotási, illetve egyéb intézkedéseket.
- (3) E rendelet alkalmazásának kezdő időpontjáig a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot a kijelölt határokon átnyúló koordinációs pontokról.

6. cikk

A határokon átnyúló koordinációs pontok feladatai

- (1) Az egyes határokon átnyúló koordinációs pontok feladatai legalább a következők:
 - a) a 10. és 11. cikkben megállapított eljárás végrehajtása;
 - b) a saját tagállam területét érintő összes kötelezettségvállalás és nyilatkozat előkészítésének, aláírásának, végrehajtásának és ellenőrzésének koordinációja;
 - c) a saját tagállama területe tekintetében az összes határokon átnyúló koordinációs pontra kiterjedő adatbázis létrehozása és fenntartása;
 - d) kapcsolattartás a szomszédos tagállamban vagy tagállamokban működő határokon átnyúló koordinációs pontokkal, ha vannak ilyenek, illetve a saját tagállamban vagy másik tagállamban jogalkotási hatáskörrel rendelkező területi egységekben működő határokon átnyúló koordinációs pontokkal;
 - e) kapcsolattartás a Bizottsággal;
 - f) a Bizottság támogatása annak a kötelezettségvállalásokat és nyilatkozatokat tartalmazó adatbázisa tekintetében.
- (2) Az egyes tagállamok, illetve a tagállamban jogalkotási hatáskörrel rendelkező egyes területi egységek dönthetnek az adott határokon átnyúló koordinációs pont alábbi feladatokkal való megbízásáról is:

- a) adott esetben a kötelezettségvállalások, illetve nyilatkozatok megkötése a 16. cikk (2) bekezdésének és a 17. cikk (2) bekezdésének megfelelően;
 - b) az adott kezdeményező kérésére a kezdeményező támogatása többek között az ugyanazon tagállamban lévő illetékes kötelezettséget vállaló hatóság, vagy a másik tagállamban lévő illetékes átruházó hatóság megnevezése révén;
 - c) másik tagállamban működő, saját határokon átnyúló koordinációs ponttal nem rendelkező, illetékes kötelezettséget vállaló hatóság kérésére a megindításra irányuló dokumentum előzetes elemzésének elvégzése;
 - d) a saját tagállamának területét érintő összes kötelezettségvállalás és nyilatkozat végrehajtásának ellenőrzése;
 - e) az illetékes kötelezettséget vállaló hatóság emlékeztetése valamely kötelezettségvállalásban, illetve nyilatkozatban rögzített határidők betartására és válaszkérés az adott határidőig;
 - f) az illetékes kötelezettséget vállaló hatóságot felügyelő hatóság tájékoztatása a kötelezettségvállalásban, illetve nyilatkozatban rögzített határidők elmulasztásáról.
- (3) Ha több jogi akadály közül legalább egy a jogalkotási illetékesség kérdését érinti nemzeti szinten, a nemzeti határokon átnyúló koordinációs pont vállalja a 9–17. cikkben meghatározott feladatokat és egyeztet az adott, ugyanazon tagállamban működő regionális határokon átnyúló koordinációs ponttal vagy pontokkal, kivéve ha a tagállam úgy döntött, hogy nemzeti szinten a 14–17. cikkben meghatározott feladatokkal egy illetékes kötelezettséget vállaló hatóságot bíz meg.
- (4) Ha egyetlen jogi akadály sem érinti a jogalkotási illetékesség kérdését nemzeti szinten, az illetékes regionális határokon átnyúló koordinációs pont vállalja a 9–17. cikkben meghatározott feladatokat és egyeztet az adott, ugyanazon tagállamokban működő más regionális határokon átnyúló koordinációs ponttal vagy pontokkal, ha egynél több területi egység érintett a közös projektben, kivéve ha a tagállam úgy döntött, hogy a 14–17. cikkben meghatározott feladatokkal egy nemzeti határokon átnyúló koordinációs pontot bíz meg. Az illetékes regionális határokon átnyúló koordinációs pont tájékoztatja a nemzeti határokon átnyúló koordinációs pontot minden kötelezettségvállalásra és nyilatkozatra vonatkozó eljárásról.

7. cikk

A Bizottság koordinációs feladatai

- (1) A Bizottság elvégzi a következő koordinációs feladatokat:
- a) kapcsolatot tart fenn a határokon átnyúló koordinációs pontokkal;
 - b) az összes nemzeti és regionális határokon átnyúló koordinációs pontot közzéteszi, azokról aktualizált jegyzéket vezet;
 - c) az összes kötelezettségvállalásra és nyilatkozatra vonatkozó adatbázist hoz létre és vezet.
- (2) A Bizottság végrehajtási jogi aktust fogad el az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott adatbázis működéséről, valamint a mechanizmus végrehajtásával és alkalmazásával kapcsolatos információk határokon átnyúló koordinációs pontok általi benyújtása során alkalmazandó formanyomtatványokra vonatkozóan. A

végrehajtási jogi aktust a 23. cikk (2) bekezdésében említett tanácsadóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

II. FEJEZET

A kötelezettségvállalás megkötésére és aláírására, illetve a nyilatkozat aláírására vonatkozó eljárás

8. cikk

A megindításra irányuló dokumentum elkészítése és benyújtása

- (1) A kezdeményező a közös projekt tervezésére, fejlesztésére, személyzetére, finanszírozására, illetve működésére tekintettel meghatározza, hogy mi a jogi akadály.
- (2) A kezdeményező az alábbiak egyike kell, hogy legyen:
 - a) a közszférához vagy a magánszférához tartozó szerv, amely felelős a közös projekt kezdeményezéséért, vagy kezdeményezéséért és egyben végrehajtásáért;
 - b) egy vagy több, az adott határ régióban működő, vagy a határ régióban közhatalmat gyakorló helyi, illetve regionális hatóság;
 - c) az adott határ régióban vagy annak legalább egy részében működő vagy illetékes, határokon átnyúló együttműködés céljára létrehozott jogi személyiséggel rendelkező vagy nem rendelkező szervezet, ideértve a 1082/2006/EK rendelete szerinti európai területi együttműködési csoportosulásokat, az euró régiókat, Euregio-kat és hasonló szervezeteket;
 - d) a határ régiók részéről létrehozott szervezet, amelynek célja a határokon átnyúló területek érdekeinek előmozdítása, a szereplők kapcsolatépítésének és a tapasztalatcserének az elősegítése, mint például az Európai Határmenti Régiók Szövetsége, a *Mission Opérationnelle Transfrontalière*, vagy a Határon Átnyúló Kezdeményezések Közép-európai Segítő Szolgálat; vagy
 - e) az a)–d) pontban említett szervezetek közül több együttesen.
- (3) A kezdeményező előkészíti a 9. cikknek megfelelően kidolgozott megindításra irányuló dokumentumot.
- (4) A kezdeményező benyújtja a kötelezettséget vállaló tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontjához a megindításra irányuló dokumentumot és megküldi annak másolatát az átruházó tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontjának.

9. cikk

A megindításra irányuló dokumentum tartalma

- (1) A megindításra irányuló dokumentumnak legalább az alábbi elemeket kell tartalmaznia:
 - a) a közös projekt és összefüggéseinek, a kötelezettséget vállaló tagállamban fennálló adott jogi akadály, valamint a jogi akadály felszámolása indokolásának leírása;

- b) az átruházó tagállam jogi akadályt felszámoló konkrét jogi rendelkezéseinek jegyzéke, vagy ha nincsenek megfelelő jogi rendelkezések, *ad hoc* jogi megoldásra vonatkozó javaslat;
 - c) az alkalmazási terület indokolása;
 - d) az előre látható időbeli hatály, vagy megfelelően indokolt esetben a korlátlan időbeli hatály;
 - e) az illetékes kötelezettséget vállaló hatóság, illetve hatóságok jegyzéke;
 - f) az illetékes átruházó hatóság, illetve hatóságok jegyzéke.
- (2) Az alkalmazási területnek a közös projekt végrehajtásához szükséges minimális mértékre kell korlátozódnia.

10. cikk

A megindításra irányuló dokumentum kötelezettséget vállaló tagállam által történő előzetes elemzése

- (1) Az illetékes határokon átnyúló koordinációs pont elemzi a megindításra irányuló dokumentumot. Kapcsolatot tart az összes illetékes kötelezettséget vállaló hatósággal és a kötelezettséget vállaló tagállamban működő nemzeti, illetve adott esetben regionális határokon átnyúló más koordinációs pontokkal, valamint az átruházó tagállamban működő határokon átnyúló nemzeti koordinációs ponttal.
- (2) A megindításra irányuló dokumentum átvételét követő három hónapon belül az illetékes határokon átnyúló koordinációs pont megteszi alábbi egy vagy több intézkedést, és azokról írásban tájékoztatja a kezdeményezőt:
 - a) tájékoztatja a kezdeményezőt arról, hogy a megindításra irányuló dokumentum a 9. cikknek megfelelően elkészült, és így elfogadható;
 - b) szükség esetén kéri a módosított megindításra irányuló dokumentum vagy további konkrét információ benyújtását, megjelölve, hogy a megindításra irányuló dokumentum miért és milyen aspektusaiban nem megfelelő;
 - c) indokolással együtt tájékoztatja a kezdeményezőt saját értékeléséről, miszerint nem áll fenn jogi akadály, továbbá utal a határozattal szembeni, a kötelezettséget vállaló tagállam jogszabályai szerinti jogorvoslati eszközökre;
 - d) tájékoztatja a kezdeményezőt saját értékeléséről, miszerint a jogi akadály a 12. cikk (4) bekezdésében felsorolt esetek valamelyikében fennáll, továbbá bemutatja a illetékes kötelezettséget vállaló hatóság a jogi akadály módosítására vagy kiigazítására vonatkozó kötelezettségvállalását;
 - e) tájékoztatja a kezdeményezőt arról, hogy jogi akadály áll fenn a 12. cikk (4) bekezdésében felsorolt helyzetek valamelyikében, megindokolva, hogy miért tagadja meg az adott jogi akadály módosítását, illetve kiigazítását, továbbá hivatkozással a döntéssel szembeni, a kötelezettséget vállaló tagállam jogszabályai szerinti jogorvoslati eszközeire;
 - f) kötelezettséget vállal a kezdeményezővel szemben arra, hogy hat hónapon belül megoldást talál a jogi akadályra vagy akadályokra azáltal, hogy az átruházó tagállam határokon átnyúló koordinációs pontjával vagy az átruházó tagállam által kijelölt illetékes átruházó hatósággal kötelezettségvállalást ír alá, vagy javaslatot tesz a kötelezettséget vállaló tagállam jogi keretei közötti *ad hoc* jogi megoldásra.

- (3) Megfelelően indokolt esetekben az illetékes kötelezettséget vállaló hatóság egy alkalommal, legfeljebb hat hónappal meghosszabbíthatja a (2) bekezdés f) pontjában említett határidőt, amiről írásbeli indokolással együtt tájékoztatja a kezdeményezőt és az átruházó tagállamot.

11. cikk

A megindításra irányuló dokumentum átruházó tagállam által történő előzetes elemzése

A megindításra irányuló dokumentum átvétele után az átruházó tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontja elvégzi a 10. cikk (2) bekezdésében felsorolt feladatokat és előzetes reakcióját megküldheti a kötelezettséget vállaló tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontjának.

12. cikk

A megindításra irányuló dokumentum előzetes elemzésének nyomon követése

- (1) Ha a kötelezettséget vállaló tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontja a megindításra irányuló dokumentum módosítását vagy további konkrét információt kér, elemzi a módosított megindításra irányuló dokumentumot, további konkrét információt vagy mindkettőt, és annak átvételét követő három hónapon belül úgy jár el, mintha a megindításra irányuló dokumentumot első alkalommal nyújtották volna be.
- (2) Ha a kötelezettséget vállaló tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontja úgy véli, hogy a módosított megindításra irányuló dokumentum továbbra sem a 10. cikknek megfelelően készült, vagy a további konkrét információ továbbra is hiányos, a módosított megindításra irányuló dokumentum átvételét követő három hónapon belül írásban tájékoztatja a kezdeményezőt az eljárás megszüntetéséről szóló határozatáról. E határozatot megfelelően indokolni kell.
- (3) Ha a kötelezettséget vállaló tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontja vagy illetékes kötelezettséget vállaló hatóság elemzése megállapítja, hogy a megindításra irányuló dokumentumban meghatározott jogi akadály félreértésen vagy a vonatkozó jogszabályok félreértelmezésen, vagy a vonatkozó jogszabályokkal kapcsolatos hiányos információkon alapul, az eljárás befejeződik a kezdeményező arról történő tájékoztatásával, hogy nem áll fenn jogi akadály.
- (4) Ha a jogi akadályt csak a kötelezettséget vállaló tagállam valamely közigazgatási rendelkezése, szabálya vagy közigazgatási gyakorlata, vagy egy jogalkotási eljárás keretében elfogadott rendelkezéstől egyértelműen eltérő közigazgatási rendelkezés, szabály vagy közigazgatási gyakorlat okozza, és ezért jogalkotási eljárás nélkül módosítható vagy kiigazítható, az illetékes kötelezettséget vállaló hatóság írásban értesíti a kezdeményezőt az adott közigazgatási rendelkezés, szabály vagy közigazgatási gyakorlat nyolc hónapon belüli módosításáról vagy kiigazításáról, illetve ezek megtagadásáról.
- (5) Megfelelően indokolt esetekben az illetékes kötelezettséget vállaló hatóság egy alkalommal legfeljebb nyolc hónappal meghosszabbíthatja a (4) bekezdésben említett határidőt, és erről tájékoztatja a kezdeményezőt és az átruházó tagállamot írásbeli indokolással együtt.

13. cikk

A kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat elkészítése

A kötelezettséget vállaló tagállam határokön átnyúló koordinációs pontja vagy illetékes kötelezettséget vállaló hatósága a megindításra irányuló dokumentum alapján, a 14. cikknek megfelelően kidolgozza a kötelezettségvállalás-tervezetet, illetve a nyilatkozat-tervezetet.

14. cikk

A kötelezettségvállalás-tervezet és a nyilatkozat-tervezet tartalma

- (1) A kötelezettségvállalás-tervezetnek legalább az alábbi elemeket kell tartalmaznia:
- a) a közös projekt és háttérének, a vonatkozó jogi akadálynak, valamint a jogi akadály felszámolása indokoltságának bemutatását;
 - b) a jogi akadályt képező konkrét jogi rendelkezés vagy rendelkezések felsorolását, amelyek ezért nem alkalmazandók a közös projektre;
 - c) az alkalmazási területet;
 - d) az alkalmazás időtartamát és annak indokolását;
 - e) az illetékes kötelezettséget vállaló hatóságot, illetve hatóságokat;
 - f) az átruházó tagállam közös projektre vonatkozó konkrét jogi rendelkezéseit;
 - g) az *ad hoc* jogi megoldásra vonatkozó javaslatot, ha az átruházó tagállam jogi keretein belül nem létezik megfelelő jogi rendelkezés;
 - h) az illetékes átruházó hatóságot, illetve hatóságokat;
 - i) a kötelezettséget vállaló tagállam végrehajtásban és ellenőrzésben illetékes hatóságát vagy hatóságait;
 - j) az átruházó tagállam hatóságát vagy hatóságait, amelyek közös kijelölését javasolják a végrehajtásra és ellenőrzésre;
 - k) a hatálybalépésének időpontját.
- A k) pontban említett hatálybalépési időpont az utolsó két határokön átnyúló koordinációs pont vagy illetékes hatóság általi aláírás időpontja, vagy a kezdeményező arról történő értesítésének időpontja.
- (2) Az (1) bekezdésben felsorolt elemeken túlmenően a kötelezettségvállalás tervezete tartalmazza az alkalmazás kezdőnapját, amely
- a) megegyezhet a hatálybalépésének napjával;
 - b) visszamenőleges hatállyal állapítható meg;
 - c) későbbi időpontként állapítható meg.
- (3) Az (1) bekezdésben felsorolt elemeken túlmenően a nyilatkozat-tervezet hivatalos nyilatkozatot tartalmaz arra vonatkozóan, hogy az egyes kötelezettséget vállaló hatóságoknak mely időpontig, illetve időpontokig kell benyújtaniuk a hivatalos javaslatot az adott jogalkotó szerv részére, hogy annak megfelelően módosuljanak a nemzeti jogi rendelkezések.

Az első albekezdésben említett időpontra legkésőbb a nyilatkozat megkötését követő tizenkét hónapon belül kerülhet sor.

15. cikk

A kötelezettségvállalás-tervezet, illetve nyilatkozat-tervezet továbbítása

- (1) Ha az illetékes kötelezettséget vállaló hatóság elkészítette a kötelezettségvállalás-tervezetet, illetve nyilatkozat-tervezetet, azt továbbítani kell a kötelezettséget vállaló tagállam illetékes határokön átnyúló koordinációs pontja részére:
 - a) legfeljebb három hónappal azután, hogy a 10. cikk (2) bekezdésének, illetve a 12. cikk (1) és (2) bekezdésének megfelelően információt továbbított;
 - b) legfeljebb nyolc hónapon belül a 12. cikk (4) és (5) bekezdésének megfelelően.
- (2) Ha a kötelezettséget vállaló tagállam illetékes határokön átnyúló koordinációs pontja elkészítette a kötelezettségvállalás-tervezetet, illetve nyilatkozat-tervezetet, vagy azokat átvette a kötelezettséget vállaló tagállam illetékes kötelezettséget vállaló hatóságától, e tervezetet továbbítja az átruházó tagállam illetékes határokön átnyúló koordinációs pontja részére a fenti (1) bekezdés a) pontjában vagy b) pontjában meghatározott időszakokon belül.
- (3) Mindkét esetben másolatot is küld a kezdeményezőnek tájékoztatás céljából.

16. cikk

Az átruházó tagállam a kötelezettségvállalás megkötésével és aláírásával, illetve a nyilatkozat megkötésével összefüggő feladatai

- (1) A kötelezettségvállalás-tervezet, illetve nyilatkozat-tervezet 15. cikknek megfelelő átvétele után az átruházó tagállam illetékes határokön átnyúló koordinációs pontja megvizsgálja a tervezetet, és a tervezet átvételét követő legfeljebb három hónapon belül az illetékes átruházó hatóságokkal történő konzultációt követően az alábbi egy vagy több intézkedést hozza:
 - a) egyetért a kötelezettségvállalás-tervezettel, illetve nyilatkozat-tervezettel, aláír két eredeti példányt és egyet visszaküld a kötelezettséget vállaló tagállam illetékes határokön átnyúló koordinációs pontja részére;
 - b) a 14. cikk (1) bekezdésének f) és h) pontjában meghatározott információ kijavítása vagy kiegészítése után egyetért a kötelezettségvállalás-tervezettel vagy nyilatkozat-tervezettel, aláír két eredeti példányt és egyet visszaküld a kötelezettséget vállaló tagállam illetékes határokön átnyúló koordinációs pontja részére;
 - c) megtagadja a kötelezettségvállalás-tervezet vagy nyilatkozat-tervezet aláírását, és részletes indokolást küld meg a kötelezettséget vállaló tagállam illetékes határokön átnyúló koordinációs pontja részére;
 - d) megtagadja a kötelezettségvállalás-tervezet vagy nyilatkozat-tervezet aláírását, és visszaküld egy a 14. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontjában, illetve adott esetben annak g) pontjában meghatározott információra vonatkozó módosított tervezetet, valamint a 14. cikk (2) bekezdésében meghatározott információra vonatkozó módosított kötelezettségvállalás-tervezetet a módosításokra vonatkozó indokolással együtt a kötelezettséget vállaló tagállam illetékes határokön átnyúló koordinációs pontja részére.
- (2) Azon tagállamokban, amelyekben az illetékes átruházó hatóság írja alá a kötelezettségvállalást vagy nyilatkozatot, az átruházó tagállam illetékes határokön

átnyúló koordinációs pontja megküldi az (1) bekezdés a) és b) pontjának megfelelően az illetékes átruházó hatóság által aláírt két eredeti példányt.

- (3) Ha az átruházó tagállam az (1) bekezdés a) vagy b) pontjának megfelelően vállalja a kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat aláírását, kifejezetten megerősíti, illetve elutasítja azt is, hogy a kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat végrehajtása és ellenőrzése tekintetében a 14. cikk (1) bekezdésének j) pontja alapján közös kijelölésre javasolt illetékes hatóság vagy hatóságok vállalják az alkalmazással kapcsolatos feladatok elvégzését.

17. cikk

A kötelezettséget vállaló tagállam a kötelezettségvállalás megkötésével és aláírásával, illetve a nyilatkozat aláírásával összefüggő feladatai

- (1) A kötelezettséget vállaló tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontja megvizsgálja az átruházó tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontja által továbbított választ, és az annak átvételét követő legfeljebb egy hónapon belül az alábbi intézkedések közül egyet vagy többet meghoz, amit írásban továbbít az illetékes átruházó hatóság részére:
- a) a (2) bekezdés a) pontja szerinti esetben véglegesíti a kötelezettségvállalást, illetve nyilatkozatot, aláír két eredeti példányt és egyet visszaküld aláírásra az átruházó tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontja részére;
 - b) a (2) bekezdés b) pontja szerinti esetben módosítja a kötelezettségvállalást, illetve nyilatkozatot a kötelezettségvállalás-tervezetben, illetve nyilatkozat-tervezetben foglalt, a 14. cikk (1) bekezdésének f) és h) pontja szerinti információkra vonatkozóan, véglegesíti a kötelezettségvállalást, illetve nyilatkozatot, aláír két eredeti példányt és egyet visszaküld aláírásra az átruházó tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontja részére;
 - c) a (2) bekezdés c) pontja szerinti esetben tájékoztatja a kezdeményezőt és a Bizottságot, az illetékes átruházó hatóság által adott indokolással kiegészítve;
 - d) a (2) bekezdés d) pontja szerinti esetben megfontolja a módosításokat, és vagy a jelen bekezdés b) pontjának megfelelően jár el, vagy a 9. cikk értelmében új eljárást indít, kifejtve annak okát, hogy az illetékes kötelezettséget vállaló hatóság miért nem fogadhatta el a módosítások egy részét, vagy az összes módosítást.
- (2) A kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat átvételét követően, valamint az (1) bekezdés a) vagy b) pontja szerinti esetekben a kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat átruházó tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontja vagy illetékes átruházó hatósága általi aláírását követően, ha az (1) bekezdés d) pontjában szereplő második eljárás szerint az átruházó tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontja pozitívan választ adott, a kötelezettséget vállaló tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontja:
- a) továbbítja a végleges kötelezettségvállalást, illetve nyilatkozatot a kezdeményezőnek;
 - b) továbbítja a második eredeti példányt az átruházó tagállam illetékes határokon átnyúló koordinációs pontja részére;
 - c) megküld egy példányt az összes kötelezettséget vállaló hatóság részére;

- d) megküld egy példányt az uniós szintű koordinációs pontnak; és
- e) felkéri a kötelezettséget vállaló tagállamban a hivatalos kiadványokért felelős illetékes szolgálatot a kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat kiadására.

III. FEJEZET

Kötelezettségvállalások és nyilatkozatok végrehajtása és ellenőrzése

18. cikk

A kötelezettségvállalás végrehajtása

- (1) A 17. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett és az összes érintett illetékes kötelezettséget vállaló hatóságnak megküldött információhoz mellékelni egy menetrendet, amely alapján e hatóságok szükség esetén a közös projektre figyelemmel módosítják az alkalmazandó jog alapján elfogadott bármely közigazgatási aktust, és elfogadják a kötelezettségvállalás közös projektre alkalmazásához szükséges bármely közigazgatási aktust, hogy azt alkalmazzák az átruházó tagállam jogi rendelkezéseire vagy egy *ad hoc* jogi megoldásra.
- (2) A menetrend másolatát meg kell küldeni a kötelezettséget vállaló tagállam nemzeti, vagy adott esetben regionális határokon átnyúló koordinációs pontja részére.
- (3) Az (1) bekezdésben említett minden közigazgatási aktust el kell fogadni, arról értesíteni kell a kezdeményezőt, különösen a közös projekt kezdeményezéséért, illetve kezdeményezéséért és egyben végrehajtásáért felelős közjogi vagy magánjogi szervezetet, az ilyen közigazgatási aktusokra vonatkozó nemzeti jogszabályoknak megfelelően.
- (4) Az adott közös projekttel kapcsolatos összes közigazgatási aktus elfogadása után a kötelezettséget vállaló tagállam határokon átnyúló koordinációs pontja tájékoztatja az átruházó tagállam határokon átnyúló koordinációs pontját és az uniós szintű koordinációs pontot.
- (5) Az átruházó tagállam határokon átnyúló koordinációs pontja adott esetben tájékoztatja az illetékes átruházó hatóságokat.

19. cikk

A nyilatkozat végrehajtása

- (1) A 14. cikk (3) bekezdés szerinti nyilatkozatban felsorolt egyes illetékes kötelezettséget vállaló hatóságok az aláírt nyilatkozatban rögzített adott határidőig benyújtanak egy hivatalos javaslatot a nemzeti jogi rendelkezések megfelelő módosítására az adott jogalkotó szerv részére.
- (2) Ha az aláírt nyilatkozatban rögzített adott határidő nem tartható be, különös tekintettel az illetékes jogalkotó szervvel kapcsolatosan tartandó választásokra, az illetékes kötelezettséget vállaló hatóság írásban tájékoztatja a kezdeményezőt, valamint mind a kötelezettséget vállaló, mind az átruházó tagállamok illetékes határokon átnyúló koordinációs pontját.

- (3) A hivatalos javaslat megfelelő jogalkotó szerv részére történő előterjesztését után az adott illetékes kötelezettséget vállaló hatóság a hivatalos előterjesztés időpontját követően hathavonta írásban tájékoztatja a kezdeményezőt, valamint mind a kötelezettséget vállaló, mind az átruházó tagállamok illetékes határokon átnyúló koordinációs pontját az adott jogalkotó szerv ellenőrzésének aktuális állásáról.
- (4) A módosító jogalkotási aktus hatálybalépését, illetve annak a Hivatalos Közlönyben történő közzétételét követően az egyes kötelezettséget vállaló hatóságok módosítják a közös projekttel kapcsolatban a vonatkozó nemzeti jogszabályok alapján elfogadott minden közigazgatási aktust, és elfogadják a módosított jogi rendelkezések a közös projektre alkalmazásához szükséges bármely közigazgatási aktust.
- (5) A (4) bekezdésben említett minden közigazgatási aktust el kell fogadni, arról értesíteni kell a kezdeményezőt, különösen ha e kezdeményező a közös projekt kezdeményezéséért, illetve kezdeményezéséért és egyben végrehajtásáért felelős közjogi vagy magánjogi szervezetet, az ilyen közigazgatási aktusokra vonatkozó nemzeti jogszabályoknak megfelelően.
- (6) Az adott közös projekttel kapcsolatos összes közigazgatási aktus elfogadása után a kötelezettséget vállaló tagállam határokon átnyúló koordinációs pontja tájékoztatja az átruházó tagállam határokon átnyúló koordinációs pontját és az uniós szintű koordinációs pontot.
- (7) Az átruházó tagállam határokon átnyúló koordinációs pontja adott esetben tájékoztatja az illetékes átruházó hatóságokat.

20. cikk

Kötelezettségvállalások és nyilatkozatok ellenőrzése

- (1) A 18. cikk (1) bekezdésében és a 19. cikk (4) bekezdésében említett közigazgatási aktusok alapján a kötelezettséget vállaló és átruházó tagállamok döntenek arról, hogy a kötelezettségvállalás, illetve a nyilatkozat alapján módosított nemzeti jogszabályok alkalmazásának ellenőrzését az átruházó tagállam hatóságaira, különös tekintettel az átruházott jogi rendelkezésekkel kapcsolatos szakértelmükre, vagy a kötelezettséget vállaló tagállam hatóságaira bízzák.
- (2) Ha az átruházott jogi rendelkezések alkalmazásának ellenőrzését az átruházó tagállam hatóságaira bízzák, a kötelezettséget vállaló tagállam az átruházó tagállamok hozzájárulásával dönt arról, hogy az átruházó tagállam hatóságai az ellenőrzési feladatok címzettjeivel kapcsolatban a kötelezettséget vállaló tagállam hatóságai javára és nevében, vagy azok javára, de saját nevükben járjanak el.

IV. FEJEZET

Kötelezettségvállalások és nyilatkozatok végrehajtásával és ellenőrzésével szembeni jogvédelem

21. cikk

Kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat alkalmazásával szembeni jogvédelem

- (1) A kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat által érintett területen tartózkodási hellyel rendelkező, vagy ott tartózkodási hellyel nem rendelkező, de a területen nyújtott

általános gazdasági érdekű szolgáltatást igénybe vevő személy (a továbbiakban: a határrégióban tartózkodási hellyel rendelkező személy) jogorvoslatért folyamodhat a kötelezettséget vállaló tagállam bíróságaihoz, ha egy kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat alapján sérelmez egy, az átruházó tagállam jogi rendelkezéseinek alkalmazásából származó cselekményt vagy mulasztást.

- (2) Ugyanakkor kizárólag a közigazgatási aktust bevezető hatóságok tagállamának bíróságai illetékesek a 18. cikk (3) bekezdése és 19. cikk (5) bekezdése alapján elfogadott bármely közigazgatási aktussal szembeni jogorvoslattal kapcsolatban.
- (3) E rendelet nem tartalmaz olyan rendelkezéseket, amelyek megfosztják a személyeket nemzeti alkotmányos fellebbezési jogaik gyakorlásától olyan hatóságokkal szemben, amelyek részes felei a kötelezettségvállalásnak, a következők tekintetében:
 - a) közigazgatási határozatok valamely kötelezettségvállalás alapján folytatott tevékenységek tekintetében;
 - b) a szolgáltatásokhoz a saját nyelvükön történő hozzáférés; és
 - c) az információkhoz való hozzáférés.

Ezekben az esetekben az illetékes bíróságok azon tagállam bíróságai, amelynek alkotmánya a fellebbezési jogokat keletkezteti.

22. cikk

Kötelezettségvállalás, illetve nyilatkozat ellenőrzésével szembeni jogvédelem

- (1) Ha az illetékes átruházó hatóság vállalta az átruházó tagállam jogi rendelkezéseinek ellenőrzését az adott területen, és saját nevében járhat el a kötelezettséget vállaló tagállam határrégiójában tartózkodási hellyel rendelkező személyekkel szemben, az ilyen hatóság valamely cselekményével vagy mulasztásával szembeni jogorvoslati eljárásban illetékes bíróságok azon tagállam bíróságai, ahol e személyek jogszerűen tartózkodnak.
- (2) Ha az illetékes átruházó hatóság vállalta a kötelezettséget vállaló tagállam jogi rendelkezéseinek ellenőrzését a kötelezettséget vállaló tagállam területén, azonban nem járhat el saját nevében a határrégióban tartózkodási hellyel rendelkező személyekkel szemben, az ilyen hatóság valamely cselekményével vagy mulasztásával szembeni jogorvoslati eljárásban kizárólag a kötelezettséget vállaló tagállam bíróságai illetékesek, ami vonatkozik az átruházó tagállamban jogszerűen tartózkodó személyekre is.

V. FEJEZET

Záró rendelkezések

23. cikk

Bizottsági eljárás

- (1) E rendelet alkalmazásában a Bizottságot a(z) (EU) [új közös rendelkezésekről szóló rendelet] 108. cikkének (1) bekezdése alapján létrehozott európai strukturális és beruházási alapok koordinációs bizottsága segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.
- (2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 4. cikkét kell alkalmazni.

24. cikk

A tagállamok végrehajtási rendelkezései

- (1) A tagállamok meghozzák az e rendelet hatékony alkalmazásának biztosításához szükséges rendelkezéseket.
- (2) E rendelet alkalmazásának kezdő időpontjáig a tagállamok tájékoztatják a Bizottságot az (1) bekezdés értelmében elfogadott bármely rendelkezésről.
- (3) A Bizottság a tagállamoktól beérkezett információkat nyilvánosságra hozza.

25. cikk

Jelentéstétel

A Bizottság éééé.hh.nn-ig [azaz e rendelet hatálybalépését követő hónap 1-je + öt év; a Kiadóhivatal által kitöltendő] jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak és a Régiók Bizottságának e rendelet alkalmazásáról, amelyben mutatók alapján értékeli e rendelet eredményességét, hatékonyságát, relevanciáját, uniós hozzáadott értékét és az egyszerűsítés lehetőségét.

26. cikk

Hatálybalépés és alkalmazás

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

A rendelet éééé.hh.nn-tól/-től [e rendelet hatálybalépését követő hónap 1-je + egy év; a Kiadóhivatal által kitöltendő] alkalmazandó.

A 24. cikket azonban [e rendelet hatálybalépését követő hónap 1-je; a Kiadóhivatal által kitöltendő]-tól/-től kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, -án/-én.

az Európai Parlament részéről
az elnök

a Tanács részéről
az elnök